AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 2 – 2009

B-PostAbonnement
Retur: SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Hgsd

Går i kirkeasyl – etter 20 år i Norge

Abbas og Fozia kom til Norge for første gang for tjue år siden. De har vokst opp her, men får ikke bli.

side 4

MUF-erne får bli

Endelig kan det bli en løsning for MUF-erne.

side 2

17.mai for alle

AntirasisteN gir deg guiden til 17.mai-arrangementene i Oslo, Bergen og Trondheim.

side 10

Stortingskandidat drapstruet antirasister

Listekandidat for Norgespatriotene, Torgeir Bjelland, truet antirasister på livet.

side 7

Ingen nazister i valgkampen!

SOS Rasisme aksjonerte mot Norgespatriotene og Vigrid.

side 6

Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem. Send oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller gå til:
www.sos-rasisme.no/utfordre og fyll ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____
Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____
e-postadresse: _____
2. Navn: _____
e-postadresse: _____
3. Navn: _____
e-postadresse: _____
4. Navn: _____
e-postadresse: _____

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

hold deg oppdatert om rasisme: www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.
Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Frp bryt ned grensene

Det er ikkje alltid lett å ikkje gje etter. Når det kan verke som om folk flest blir drege med på lettkjøpt syndebukkpolitikk, er det ikkje alltid lett å halde fortet.

Det kan iallfall synast slik når framtredande folk i andre parti er med på å bygge opp under myten om «snikislamisering».

Berre ordet lukter rasisme lang veg.

Hadde eit barn tatt eit slikt ord i sin munn, hadde ein reagert. På same vis som ein reagerer når unger nyttar andre stigmatiserande uttrykk dei har lært av dei vaksne. I skulen kallar ein slikt mobbing.

Men når vaksne folk trakasserer og skaper fordommar ser vi i staden at folk gjer etter og blir med på spelet – Frp bryt ned grensene for kva som er akseptert å seie om andre. Trauste politikarar er med og snakke om radikal islam som ein samfunnstrussel i Noreg.

I røynda gjer dei ikkje noko anna enn å byggje opp under eit skilje mellom «vi» og «dei».

Det finst heldigvis hederlege unnatak, òg i politikarane sine rekker. Men vi har sett at dei har vorte knebla.

Dei andre partia vinn ikkje nokon kamp mot Frp av å ryggje. Ein kan ikkje ryggje seg til suksess.

Og slik sett kan Frp nok ein gong sjå på at andre folk opnar døra for politikken deira.

Men – det skal lite til, ein handplakat på ei lokal tilstelning eller eit kritisk spørsmål kan dempe flyten av rasisme frå talarstolane.

Reager – overalt der rasismen stikk hovudet fram!

Antirasistisk helsing frå
Trond Thorbjørnsen
Leiar, SOS Rasisme i Noreg

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn, og samsvarer ikke nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

Siden 2000 har MUF-erne organisert seg for å få opphold i Norge. *Foto: Henrik Ormåsen*

MUF-erne får bli

Etter å ha vært kasteballer mellom asylforvaltningen og politikerne i ti år ser det nå ut som det kan bli en endelig løsning for de kurdiske flyktningene som har blitt kjent som «MUF-erne».

Av Ola Melbye Pettersen

I forrige nummer skrev AntirasisteN om Amanj Ibrahim Ali, Deler Tahsin og resten av de 180 MUF-erne som etter ti år i Norge fortsatt ikke har fått opphold. Da vi møtte dem utenfor Stortinget i desember var stemningen langt ifra optimistisk, og de politiske signalene fra regjeringen ga ikke mye håp for den lille gruppen flyktninger fra Nord-Irak. Men i mars kom meldingen fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet: Alle MUF-erne som enda ikke har fått opphold skal få behandlet sakene sine på nytt.

Får jobbe i påvente av opphold

Gleden var stor blant både MUF-ere, deres kurdiske kamerater og de mange støttespillerne som i årevis har kjempet for verdighet og opphold til flyktningene. Riktignok forutsettes det at asylsøkerne ikke kan ha utvisningsgrunn etter straffbare forhold og at identiteten skal være avklart, men i praksis tolkes departementets vedtak som et klart signal til UNE om at MUF-erne skal få bli i Norge. Et av de store problemene for MUF-erne gjennom årene har vært at arbeidstillatelsene har blitt gitt for korte perioder, og de gjenværende MUF-erne har ikke hatt mulighet til å jobbe på svært lang tid. Derfor var gleden ekstra stor da arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen lovte at alle som venter på ny saksbehandling skal få arbeidstillatelse i perioden, allerede etter påske.

Høyre og Frp kritiske

Blant partiene på Stortinget fikk nyheten fra regjeringen ikke uventet en blandet mottakelse. Mens KrF var svært fornøyd med en human løsning for MUF-erne, var både Høyre og Frp svært kritiske.

Til NTB uttalte innvandringspolitisk talsmann Per-Willy Amundsen i Fremskrittspartiet: –Dette er det verste signalet til oss som sliter med høye asylsøkertall. Her gjør vi det klart for omverdenen at hvis man får avslag på opphold, er det bare å trenere saken til man får bli. Denne saken avslører regjeringens og særlig Aps manglende evne til å håndtere innvandringspolitikken. Hans kollega Bernt Høie fra Høyre var enig: – Inntrykket som skapes er at de som ikke forholder seg til norsk lov belønnes med opphold.

– På tide med en unnskyldning

SOS Rasisme har hele tiden krevd oppreisning og oppholdstillatelse for alle MUF-erne, og var blant de første til å gratulere regjeringa med å ha snudd i saken. I en pressemelding krever leder Trond Thorbjørnsen samtidig at daværende UDI-leder Trygve Nordby og de andre som i 2006 innvilget MUF-erne opphold, gis en unnskyldning.

– Den virkelige skandalen er at de ikke har fått opphold før nå! sier Thorbjørnsen og krever samtidig kompensasjon til flyktningene: – SOS Rasisme mener at MUF-erne nå må få endelig opphold i Norge. – Ikke bare bør de få lovlig opphold, men staten bør også gi dem økonomisk kompensasjon for tiden de har levd i skjul og dermed ikke har kunnet arbeide.

AntirasisteN gratulerer MUF-erne, og håper nå at siste ord er sagt i denne saken. Det er liten tvil om at den eneste grunnen til at regjeringen nå har snudd, er den sterke organiseringen som kurderne selv (i samarbeid med andre) har opprettholdt i alle disse årene.

Det viser at det nytter å kjempe mot urett, også når motstanderen er staten selv.

Ashok-saken til høyesterett

16. april ble det klart at Ashok-saken vil bli behandlet i landets høyeste rettsinnstans, det har Høyesteretts kjæremålsutvalg bestemt.

Av Ola Melbye Pettersen

Nyheten ble mottatt med glede i Lørenskog, der SOS Rasisme og Lørenskog kommune sammen med Ashoks venner og familie har kjempet en standhaftig kamp mot staten v/ Utlendingsnemnda. Ordfører Åge Tovan uttalte til TV2 at saken nå også har en prinsipiell karakter: – Vi har hele tiden ment at barneloven og FNs barnekonvensjon må gå foran innvandringspolitiske hensyn når det gjelder enslige mindreåriges rett til opphold.

Besøk i India

Samtidig som nyheten fra Høyesterett ble kjent var venner av Ashok og en representant for Lørenskog kommune på vei til India, der Ashok har bodd siden borgerkrigen på Sri Lanka eskalerte.

Her besøkte de Ashok, samtidig som de jobbet for å skaffe han skoleplass. Ashok har ikke gått på skole siden 2007. Turen var finansiert av Lørenskog kommune og Lørenskog SOS Rasisme, gjennom innsamlinger og bidrag fra lokale foreninger som IOGT.

Når saken kommer opp var ikke kjent da AntirasisteN gikk i trykken, men erfaringsmessig blir det neppe før sommeren.

Les mer på:
www.sos-rasisme.no/ashok

Jakten på lykken

HISTORIEN OM EN GUTT. I 2008 filleristet en 15 år gammel pakistansk gutt i Hellas samvittigheten min. Flere av oss burde prøve det samme.

Flyktninger.

Fjorårets agurktid ble preget av lite agurk, men mye chili. Avisene flommet over av oppslag om voldelige og grunnløse flyktninger med hjemmeadresse i Bagdad, Kabul, Groznyj og Mogadishu, mens vi andre har slikket sol og is, grillet pølser og gått turer i skogen.

Tsjetsjenere barket sammen med kurdere, flommen av flyktninger fra Irak og Afghanistan ville ingen ende da, en kvinne fra Rwanda ble voldtatt av en flyktning på samme mottak, og Bygde-Norge gikk mann av huse for å stoppe husingen av enda flere asylsøkere i nabolaget sitt.

Skepsis og redsel

Slike oppslag skaper ikke akkurat sympati, men en økende skepsis og redsel blant befolkningen. Jeg må ærlig innrømme at jeg flere ganger har irritert meg både grønn og litt blå over historiene.

Under en grillfest jeg var på i sommer mente flere av festdeltagerne at det var på tide at Norge stengte sine grenser for godt. Nok var nok. Disse afghanerne og kurderne var jo uansett bare grunnløse flyktninger som ønsker seg et bedre liv i Norge, lirte den ene av seg mens han gomlet i seg pølser og kebab. Kanskje hadde han rett, tenkte jeg stille.

Men takk og pris for at jeg dro en tur til Hellas og fikk filleristet samvittigheten min en kveld. Sammen med noen gode venner reiste jeg til den nydelige, lille øyperlen Amorgos, nærmest klinisk renset for stupfulle skandinaver, grekere som snakket norsk, barer, diskotek, suvenirkitsch, svenske köttbullar og slemme asylsøkere.

Møtet med Omar

En kveld satt vi alle og nøt en herlig, nystekt crêpe med sjokoladesaus, hakkede mandler og vaniljeis. Jeg hadde bare tatt noen biter da en kortvokst, velkledd tenåring med en ryggsekk og en perm fylt med pirat-dvd-er dukket opp ved siden av bordet vårt. Den ene kameraten min bladde raskt gjennom permen og plukket ut en film.

Imens tittet han nysgjerrig bort på meg før han til slutt spurte hvor jeg kom fra på stotrende engelsk. Jeg svarte litt brydd at jeg var fra Norge før jeg stilte ham det samme spørsmålet. Pakistan, svarte han stolt.

Da våknet jeg opp. Hva gjorde en ung pakistansk gutt med en ryggsekk full av pirat-dvd-er fra Hollywood på bitte lille Amorgos? Svaret fikk meg nesten til å gråte.

Omar var 15 år og hadde bodd i Hellas i drøye ett år. Som 14-åring forlot han den fattige tilværelsen i Mandi Bahauddin (ikke langt unna området de fleste norskpakistanere har sine røtter) i provinsen i Punjab i Pakistan. Faren var bonde og klarte så vidt å brødfø familien på ti. Likevel maktet han å sende Omar på skolen i hele ni år.

Noman Mubashir

Familie i dyp krise

Men på grunn av dårlige avlinger og økte matvarepriser havnet familien i en dyp krise. Regningene hopet seg opp, og barna måtte droppe skolen for å tjene penger. Den eneste utveien var at eldstesønnen Omar kom seg til Vesten. Faren lånte penger av en lokal lånehai mens en agent (også kjent som menneskesmugler) streket opp en reiserute.

Etter en tårevåt avskjed var den farlige ferden i gang. Omar var redd. Han visste om mange pakistanere som aldri kom frem til sitt mål eller hjem til familiene sine igjen. Enkelte døde av utmattelse oppe i fjellene i Tyrkia, andre druknet på havet eller ble ranet og drept av landeveisrøvere.

Hjelpe dem som ble igjen

Ferden var livsfarlig. Omar sov på dagen og tråkket seg gjennom trange stier og skarpe steiner på natten. I flere dager måtte han klare seg uten mat og hadde bare en flaske med vann å slukke tørsten med. Men han ga ikke opp håpet.

«Jeg tenkte bare på min kjære mor og far som satt hjemme i landsbyen og håpet at sønnen deres skulle hjelpe dem ut fra fattigdommen», sa Omar.

Til slutt krysset han grensen over til Tyrkia. Nå ventet mange hundre mil på motorveier og landeveier gjemt i en gammel varebil før de endelig var over i Europa og Hellas. Her kom sjokket. Lastebilsjåføren som skulle smugle dem videre inn mot Athen, dukket aldri opp.

Tatt av politiet

I flere dager, uten mat og drikke, streifet de i skogsområdene langs hovedveien. Frykten for å bli oppdaget var stor. Etter fire dager ble Omar og de andre pakistanerne tatt av politiet. Etter mye om og men ble de løslatt. Lastebilsjåføren som skulle kjøre Omar og hans kompanjonger videre, dukket plutselig opp og betalte politiet en klekkelig sum.

En dag senere kom Omar omsider i kontakt med noen fjerne slektninger fra landsbyen sin via mobil. Han flyttet inn hos familien og fikk etter hvert jobb på et lager i nærheten.

Gråter seg i søvn

Omar måtte alltid være på vakt for politiet. Ett år senere fikk han midlertidig opphold, påsto han, og loffet nå mellom ulike øyer hvor han tok strøjobber og solgte dvd-er.

Han var lykkelig siden han klarte å sende hjem hele 200 euro i måneden, noe som tilsvarer ca. 16 000 rupier i Pakistan. Men han innrømmet litt beskjedent at han gråt seg i søvn hver eneste kveld fordi han savnet familien sin. Spesielt moren som nå var veldig syk. Men en vakker dag skulle han møte dem igjen hvis Gud ville, sa han drømmende.

Jeg satt der lamslått og hørte på. Det kom så uventet og brått. Dette var jo historier jeg vanligvis leste i aviser eller så på film. Plutselig fikk jeg historien midt i fleisen levert av en 15 år gammel gutt som jobbet dag og natt for å holde liv i 9 familiemedlemmer hvor jeg selv har mine røtter.

Ikke glem egen historie

Jeg er fullt klar over at det er umulig for den norske stat å ta imot alle flyktninger, asylsøkere eller lykkejegere som kommer til Norge. Men uansett er det sunt for oss alle å høre slike historier siden de fleste av oss stifter bekjentskap med en flyktning gjennom negative oppslag i mediene eller i debattprogrammer hvor de slenges frem og tilbake mellom politikerne som ansiktsløse «papirballer».

Ja, mange av dem jakter på et bedre liv i Vesten. Ingen tvil om det. Men det samme gjorde hundretusener av nordmenn som emigrerte til USA for 100 år siden. Vi må ikke glemme vår egen historie.

Kan ikke ta imot alle

Omar er ikke alene. Flere tusen prøver hver eneste dag. Fra Afrika og Asia. Noen lykkes, mange blir returnert mens en del dessverre dør. Nei, vi kan ikke ta imot alle. Men la oss slutte å demonisere eller problematisere hver eneste kurder eller somalier som kommer til Norge.

Hva skjedde med Omar? Vel jeg hadde bare 20 euro i lomma, men ga dem fra meg med glede og sa: Dette er fra en storebror. Du får garantert bruk for dem. Han takket meg minst fem ganger og forsvant deretter inn i en mørk bakgate.

Jeg klarte ikke å spise opp crêpen.

Noman Mubashir
Kronikken har tidligere stått på trykk i Aftenposten.

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk framsatt under framveksten av kolonialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteorien var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke isolerte tilfeller; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppegående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

sos-rasisme.no/bli-aktiv

Søskenparet vokste opp i Norge, men skal nå kastes ut av landet.

Søker dekning i kirkeasyl – etter 20 år i Norge

For 20 år siden kom Abbas og Fozia til Norge med sin hjertesyke mor for første gang. Etter et kort opphold i Norge vendte de tilbake til Pakistan og var der i 3 år.

Av Maral Houshmand

De kom så tilbake i begynnelsen av 1996 og har siden levd sine liv som norske barn og ungdommer i Norge. På bakgrunn av oppholdet i Pakistan ble bosettingtillatelsen imidlertid tilbakekalt i 1999, noe som har gjort oppholdet til søskenparet «ulovlig», trass i at de har bodd på kjent adresse i 17 år. Med to seire og to tap fra rettsystemet bak seg, er nå saken sendt videre til menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg. I mellomtiden må de sitte i kirkeasyl.

Hjelp fra SOS Rasisme

Vi var en liten gruppe som henvendte oss til SOS Rasisme for råd og ble tatt imot med åpne armer av Simon Strumse og resten av personalet på kontoret i Oslo. Vi dannet et lite lokallag og forsøkte å verve flere. På dette tidspunkt satt søsknene fengslet og tiden vår var knapp. Myndighetene jobbet på spreng med å få ordnet reisedokumentene, mens saken var oppe til behandling i Oslo tingrett. Vi fikk hjelp til å arrangere en demonstrasjon, noe ingen av oss hadde noe som helst erfaring med. I tillegg hadde vi bare en knapp uke på oss til å markedsføre og ordne med appeller og tillatelser.

Det ble et vellykket fakkeltog. Det var anslagsvis 200 deltakere, og Anne Solsvik fra Unge Venstre og Kirsti Bergstø fra Sosialistisk Ungdom holdt appeller. Med slagord som «tilknytning går begge veier» og «Abbas og Fozia skal få bli» gikk vi oppover Karl Johans gate for å vise vår støtte og solidaritet til søskenparet.

To uker senere kom gladnyheten; de fikk medhold i tingretten og ble løslatt noen timer senere. Abbas forteller at det var det»beste som hadde skjedd han!» Støttegruppas arbeid stilnet til, i og med at de hadde vunnet. De var nå trygge og gikk fri. Vi var ganske sikre på at UNE ikke kom til å anke.

Anket likevel

Samme dag som ankefristen gikk ut, valgte UNE å anke. Søsknene var inntil videre trygge og vi i støttegruppen følte det var lite vi kunne gjøre før saken kom opp i lagmannsretten. I fjor høst kom saken opp og de tapte dessverre. 1 april kom UNEs siste brev samt en påminnelse om at politiet uoppfordret kunne møte opp på døren og hente dem. Vi hadde ikke noe valg. De måtte i kirken.

Støttegruppen hadde et informasjonsmøte med menighetsrådet samt en fra Holmlia kirke, og det ble bestemt at de kunne gå inn når de måtte ønske.

De har sittet der nå i litt over to uker. Støttegruppen har hatt to møter i kirken etter dette, da det er viktig for oss at de selv også får delta i arbeidet, noe de ikke har hatt mulighet til tidligere. Arbeidet har vært og har mest fokus på å gjøre saken mest mulig kjent i den norske befolkningen gjennom media, samt å få engasjert lokalmiljøet mer. Vi har vært i kontakt med tidligere lærere og lokalpolitikere. Hvem vet; kanskje får vi til en ny stor demonstrasjon?

Dokumentasjonslag:

Er du glad i å lage film?
Skrive til lokalavisen?
Ta bilder?
Lyst å starte et dokumentasjonslag?

Ta kontakt:
E-post: iselin.knudsen.saeterdal @sos-rasisme.no
Telefon: 23 35 32 00

Start lokallag!

Kampen mot rasisme vinnes ikke gjennom nasjonale holdningskampanjer eller gjennom debatter på TV.

Den virkelige kampen foregår på lokalplan i samfunnet. Det er gjennom å reagere på rasisme rundt en der en jobber, der en bor og der en går på skole at en virkelig kan gjøre en innsats.

Vi har i dag over 200 lokallag over hele landet. Det er et mangfold av lag som jobber med alt fra å hjelpe konkrete flyktninger i deres asylsaker til lokallag som konsentrerer seg om gateteater.

Ta kontakt med oss – vi vil gjerne hjelpe deg i gang med et nytt lokallag.
Send e-post til au@sos-rasisme.no

• Siktet for rasisme
Britisk politi siktet tirsdag 13.januar elleve personer for rasisme. Bakgrunnen er rasistiske tilrop etter Portsmouth-spilleren Sol Campbell under en fotballkamp mellom Portsmouth og Tottenham i september 2008, skrev NRK Sport. Ifølge politiet i Hampshire kom siktelsene etter arbeid med å identifisere personene som kom med tilropene.

• Fjernet rasistiske plakater
Fredrikstad Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme fjernet plakater med titler som «Norge er vårt!» og «Muslimsk okkupasjon» som ble hengt opp i Fredrikstad, skrev Fredrikstad Blad 19. Januar. – Det er heldigvis få personer som har så ekstreme meninger, men det er skummelt nok at det finnes noen som tenker slik, sa Simen Ulven Seipajærvi og Edvard Back Signebøen. Plakatene ble hengt opp av folk fra den rasistiske organisasjonen Folkebevegelsen Mot Innvandring (FMI).
– De kaller seg antirasister men er en fiende av demokratiet og ytringsfriheten, sa pressetalsmann i FMI, Bjørnar Røyset. – Apropos ytringsfrihet. Vi mener at nazisme og rasisme bør forbys. Lar vi denne gruppen få spre sin propaganda uten at det reageres, gir vi dem lov til å mobbe og trakassere andre i ytringsfrihetens navn, uttalte Seipajærvi avisen.

• Filmskaper for retten
Filmskaper Geert Wilders publiserte filmen Fitna på internett våren 2008.
Fitna betyr konflikt på arabisk. I filmen viser Wilders blant annet bilder av angrepene på New York i 2001, sammen med sitater fra Koranen. Han har også sammenlignet islam med nazisme. Nå har en domstol i Nederland bedt påtalemyndigheten om å tiltale den omstridte filmskaperen for sammenligningen, skrev NRK 21.januar. – Dette er en svært svart fag for meg og for ytringsfriheten. Jeg er rystet. Dette hadde jeg ikke ventet, sa Wilders til Reuters.

Majda Billa er 21 år gammel og studerer i Oslo. Hun er opprinnelig fra Stavanger med røtter i Nord-Afrika.

– Hun brant min hijab

Kvinnedagen, 8. mars, brant Sara Azmeh Rasmussen min hijab. Hun brant den fordi hun mente jeg var undertrykket. Hun brant den fordi hun helst vil tale for meg, enda jeg har evne til å tale for meg selv. Hun brant den fordi hun solidarisk skulle gå ut og støtte undertrykkede hijabkledde kvinner.

Sara stilte stolt fram etter flaggbrenningen og konstaterte at hun var veldig glad i å bo i et land der slike ytringer var mulige og tillate. Å bo i et land hvor det er lov å være enig eller uenig. Etter Saras uttalelser må jeg bruke denne retten jeg har til å si min mening om denne saken som også omhandler meg som en fri muslimsk hijabbærende kvinne.

Hijabbrenningen ble av mange høyreorienterte sammenlignet med de feministiske kvinners BH-brenning. Brenningen som skulle bli symbolet for at kvinner tok tilbake sin myndighet og makt over egen kropp. Ekte kvinner skulle gå uten BH for å vise en ekte kropp – en kropp som kvinnen selv bestemte over. Det paradoksale nok er at samfunnet vil avtvinge hijaben på kvinner som vil gå med den. Hvor blir selvbestemmelsesretten av? Sammenligningen med 70-tallets kvinners BH-brenning blir da satt ut av proporsjon.

Hijab er identitet

Hijab for meg er ikke bare et religiøst symbol, men også en identitet. Det er en personlig del av meg som er med på å forme meg som et fritt menneske med egne valgmuligheter. Mer enn 30 år etter brenningen av BH på det store bål, bærer kvinner fortsatt BHen, en indikasjon på at kvinner fortsatt velger hva de vil, og ikke vil gå med, uavhengig av nasjonalitet og religiøs tilhørighet. Jeg har rett til å bruke denne rettigheten til min egen fordel. Det at noen brenner min hijab, betyr ikke automatisk at jeg vil gjøre det samme.

Jeg lurer fortsattt på hva hensikten til Sara Rasmussen var. Jeg kan ikke se annet enn at hijabbrenningen er med på å skape et stort skille i samfunnet. Et skille mellom «oss» og «dem».

Ved å brenne hijaben ga Sara Rasmussen meg klare signaler om at det er større rom i samfunnet for de som velger å kaste det enn de som velger å bære det med hevet hode. I et samfunn med demokratiske krefter og religiøs frihet, er det jo det eneste «rette» å gjøre. Hvorfor velger pene jenter på død og liv dette tøystykket i et fritt land, når de kan gå uten? Dette spørsmålet er det mange som stiller seg. Det er på tide å gi et svar.

Hva var hijabbrenningen

Kvinner som menn stiller seg frie til å velge hva og hvem de selv ønsker å stå bak. Det finnes en grunn til hva vi velger å gå med. Når våre personlige valg blant annet støttes av religionsfriheten, ser jeg ikke noen grunn til at vi skal undertrykke oss selv på grunn av mennesker som ifølge dem har definisjoner på hva det det rette i et moderne, vestlig samfunn er.

Var hijabbrenningen et innbilt solidarisk triks som gikk i feil retning? Gir dette kvinner som faktisk blir tvunget til å gå med det større valgmuligheter? Det tror jeg neppe. Det har skapt mer frustrasjon og spørsmål, enn det har gitt løsninger og frihet.

Jeg synes Sara Rasmussen burde ha tenkt mer konstruktivt før hun valgte å ta skrittet fullt ut med å hente fram tøystykket og lighter. Kompleksiteten av kvinnespørsmålet er mer omfattende enn det hun gir inntrykk av at det er.

Midt opp i alt dette må vi innse at kvinner UTEN hijab også er undertrykte. Hvorfor ikke se på det som en helhet? Vi er med på å utelukke en stor gruppe, og lukker øynene for en hard sannhet som må belyses. Det er relevant å måtte ta opp jenter, som følge av en seksualisert mote, føler seg tvunget til å kle av seg, av den grunn å føle seg mer «in» og komfortabel.

Kvinnene slippes ikke til

Er det mer friere å kle av seg enn å kle på seg, uansett hva de bakenforliggende årsakene er? Det er på tide at samfunnet setter av tid til å høre på hva vi har å si.

Rundt om i debattforaene ligger det et klart inntrykk av at muslimske kvinner ikke kommer fram og selv sier sin mening om denne saken – at det er de muslimske mennene som har tatt megafonen og taler vår sak. Folk har vært altfor raskt ute med å trekke forhastede konklusjoner. Jeg må si at jeg selv ikke har vært en aktiv debattant i offentligheten, men det betyr ikke at jeg, eller andre medsøstre, ikke bryr seg.

Jeg vet om hijabjenter som har tatt fatt i pennen og sendt inn utallige leserinnlegg til forskjellige aviser, uten å få de publisert. Jeg vet om jenter som ergrer seg over at de ikke får komme fram og si at «JA! Dette er mitt valg, og ingen annens».

Media spiller en stor faktor i å skape nyhetsbilder. Det er ikke alltid de positive nyhetene som får gjennomslag.

Sterke virkemidler tjener ingen

Folk vil heller høre om jenter som blir tvunget til å bære hijaben, enn om jenter som har valgt det av egen fri vilje. Jeg vet også om berørte jenter, inkludert meg som ikke har gitt saken så stor oppmerksomhet, nettopp for å vise at vi ikke lar oss kue av forståsegpåere som stempler oss, uten å vite hva vi står for, og hvordan vi har det, eller av pr-kåte «eksperter» som vet hva som er det rette for oss.

Det er viktige problemstillinger vi må ta stilling til når det gjelder denne saken. Problemene blir ikke løst om vi leker pyromaner og begynner å brenne ned både det ene og det andre – enten det er ambassader eller hijaber. Et slikt sterkt virkemiddel tror jeg ikke tjener noen. Jeg har alltid hatt en formening om at bekjempelse av undertrykkelse har størst virkning om det bekjempes internt. I mange tilfeller kan innblanding «utenfra» være med på sette ekstra stor sperre rundt de man prøver å nå fram til. Derfor er det viktig at eksterne krefter samarbeider med de interne kreftene som kan skape forandring.

Til slutt er er det noe jeg må konstatere i ytringsfrihetens og religionsfrihetens navn – Hijab er min frihet. Brent eller ubrent.

Majda Billa

Uttalelse fra SOS Rasisme 9. mars 2009:

Kvinnefrigjøring i Frp-regi?

Velg dine allierte med omhu!

8. mars er en dag for kvinnefrigjøring. Verdens kvinner lever under forskjellige vilkår og har ulike svar på hvordan kampen for kvinnefrigjøring skal føres.

Vi aksepterer at det er forskjellige syn på hva som vektlegges. Vi aksepterer at kvinner trenger å gjøre opprør mot alle former for undertrykking, slike opprør vil skape kontroverser og diskusjon.

SOS Rasisme har alltid hatt hovedfokus 8. mars på kvinner med flyktning- og innvandrerbakgrunn. Vi mener at de har viktige krav å reise i det norske samfunnet. Hvis disse kvinnene skal finne sin plass i det norske samfunnet må de møtes med grunnleggende respekt.

Brenningen av skaut er en handling som kan føre til trakassering av mange kvinner som bruker dette plagget. Kvinner kan bli angrepet på gata og trakassert verbalt i trikkekøen. SOS Rasisme tar sterk avstand fra alle slike handlinger.

Vi trenger ikke hets mot muslimske kvinner, det er ikke en vei fremover verken for kvinnefrigjøring eller for integrering.

Vi vil be muslimske kvinner som ønsker å kaste skautet å nøye vurdere hvem de skal samarbeide med. Frp er ikke et parti som har gått i spissen for frigjøring av kvinner i Norge, tvert imot.

Det er ingen grunn til å tro at dette partiet nå har skifta innhold, de er ikke på noen måte interessert i kvinnefrigjøring.

De er interessert i å utnytte muligheten til å skape en dårligere klima generelt for muslimer i Norge uansett om disse velger å gå med skaut eller ikke.

• Vålerenga-hijaben

Vålerenga lanserte 6.februar sin egen «Vålerenga-hijab», meldte VG. Målgruppen er muslimske jenter og kvinner som støtter Oslo-klubben. – Vi vet det er mange muslimske jenter som holder med Vålerenga. Vi ønsker at de skal føle seg hjemme på vår arena. Hijaben blir en supportereffekt på lik linje med skjerf og caps, sa leder for Vålerenga mot rasisme, Knut Akselsen til vif-fotball.no.

• Voksende antisemittisme

– Jeg har i flere år ment at antisemittismen ligger like under overflaten i det norske samfunnet, som et underbelyst fenomen, sa kultur- og debattredaktør i Aftenposten, Knut Olav Åmås til Morgenbladet 6.februar.

– Det finnes grupper med ytterliggående meninger i alle miljøer i Norge. At situasjonen i Gaza er med på å forsterke ekstreme synspunkter om jøder i enkelte meget små muslimske ungdomsmiljøer, er noe vi kan ant, uttalte Kari Vogt, religionshistoriker ved Universitetet i Oslo til avisen.

– Men det er fremsatt påstander i det siste som må undersøkes før man kan begynne å snakke om hva som eventuelt skal gjøres. Vi må ha empiri for å kunne diskutere dette saklig.

• Full mann angrep muslimsk kvinne

Den 18. februar ble en 35 år gammel muslimsk kvinne angrepet av en full mann midt i Trondheim sentrum. Mannen skal ha forsøkt å rive av kvinnens hijab mens hun var på bytur med døtrene sine. – Mamma holdt hardt igjen, men halve håret vistes. Jeg prøvde å få ham vekk, men da kom det en dame som kjente ham. Hun dyttet meg og ropte stygge ord. Selv om han var full, hadde han ikke trengt å gjøre dette mot oss. Det sto mange folk rundt oss, men alle sto bare og så på, sa den 15 år gamle dattera til Adresseavisen.

SOS Rasisme hadde stand mot nazisme i Horten 13. mars.

Vigrid og Norgespatriotene har levert listeforslag:

Ingen nazister i valgkampen!

For første gang på flere år stiller norske nazister listeforslag til valget, Vigrid i Buskerud og Norgespatriotene i Vestfold. SOS Rasisme krever at listene underkjennes, men hvis de godkjennes får antirasister over hele landet en stor oppgave i å holde valgkampen fri for rasisme, hets og trusler.

Av Ola Melbye Pettersen

Både Vigrid og Norgespatriotene har flere ganger snakket høyt om å stille til valg, men har til nå ikke vært i nærheten av å oppfylle kravene i valgloven. Da fristen for å levere listeforslag gikk ut 31. mars var allikevel situasjonen at begge gruppene hadde levert 500 underskrifter til valgstyrene (et av kravene for stortingslister som ikke er levert av registrerte partier). SOS Rasisme tar dette på alvor, selv om sannsynligheten for at norske nazister får oppslutning i valget er tilnærmet null.

Forby nazismen – forby Vigrid og Norgespatriotene

Etter 2.verdenskrig forpliktet Norge og de andre landene i FN seg til å forby nazistisk organisering. Dette er en forpliktelse Norge ikke har fulgt godt nok opp, i praksis er rasistiske handlinger og ytringer forbudt mens det tillates å organisere seg for å spre det samme tankegodset.

Dette mener SOS Rasisme er et paradoks, og organisasjonen har i lang tid krevd av norske myndigheter at de tar konsekvensene av internasjonale erklæringer de har skrevet under på. Dette kravet har også folkelig støtte, i 2002 ble 10.000 underskrifter for et forbud overlevert daværende justisminister Odd Einar Dørum.

Senest i 2005 gikk også FN ut og krevde at Norge skjerper rettsvernet mot rasistiske ytringer, og innfører et forbud mot nazistisk organisering. SOS Rasisme har på dette grunnlaget nå gjentatt kravet om at organisasjoner som Vigrid og Norgespatriotene må forbys, og at valglistene deres må underkjennes. Som organisasjonen skriver i et brev til valgstyret i Buskerud:

«Ville en norsk avdeling av Al-Qaida, med terrordømte personer i tillitsutvalget, fått stille liste til valget? Vi tror ikke den politiske debatten tyder på at dette ville blitt akseptert. På samme måte bør ikke Vigrids politiske terror gis en plass i det parlamentariske systemet.»

Juks og fanteri

AntirasisteN skrev i forrige nummer om hvordan Vigrid brukte i beste fall tvilsomme metoder da de i november gikk rundt på små steder i Buskerud og samlet underskrifter. Flere av de 500 som angivelig skrev under tok i etterkant kontakt med både SOS Rasisme og lokalavisa Drammens Tidende. De kunne fortelle at Vigrid-medlemmene ba om underskrifter mot et lokalt asylmottak eller strengere innvandringspolitikk, men uten å fortelle at dette var en støtte til Vigrid i valget.

SOS Rasisme gikk derfor raskt ut med en mal for et brev der folk kunne trekke underskriften sin.

Da det i mars ble kjent at også Vigrid-veteran Øyvind Heian og Norgespatriotene hadde samlet inn underskrifter, gjentok SOS Rasisme oppfordringen, og holdt også stand i lokalmiljøet der de fleste underskriftene ble samlet inn. Dessverre er dagens valglov uklar når det gjelder mulighetene for å trekke tilbake en slik underskrift.

Fra Kommunaldepartementet ble det nemlig opplyst at det ikke er mulig å kontakte valgstyrene for å trekke underskrifter. I stedet må folk ta kontakt med de øverste personene på nazistenes listeforslag, og håpe at disse er så ærlige at de selv ber valgstyrene om å stryke navnene (!).

SOS Rasisme har derfor sendt brev til valgstyret i Buskerud med kopi til valgstyret i Vestfold, der det bes om at de to listene gjennomgås spesielt. – Både ut ifra hensyn til valgloven og den trusselen Vigrid utgjør mot lokalbefolkningen, som det heter i brevet.

Veien fram mot valget

Innen 1.mai skal valgstyrene i hvert fylket behandle alle listeforslag, og avgjøre hvilke som godkjennes til høstens stortingsvalg. Hvis SOS Rasismes krav om forbud mot nazisme ikke får gjennomslag vil det være formelle forhold som kan stoppe Vigrid og Norgespatriotene.

De må begge ha samlet inn 500 underskrifter fra personer over 18 år, som er folkeregistrert i fylket og som ikke har skrevet under på andre lister. Avdekkes det juks med selve underskriftslistene vil dette også kunne føre til at de nektes å stille til valg. SOS Rasisme oppfordrer antirasister om å være føre var, og allerede nå forberede seg på at nazister vil prøve å forsøple valgkampen.

Skulle listeforslagene bli godkjent vil Tvedt og Heian & co. utvilsomt prøve å få innpass i skoledebatter og i media. Det vil være et hån og en trussel mot alle med innvandrerbakgrunn, nasjonale minoriteter og antirasister.

SOS Rasisme sentralt vil utarbeide materiell som alle lokallag kan bruke, og kampen mot nazistene vil stå høyt på dagsorden fram til september.

Tilgi dem ikke – de vet hva de gjør

Argumenter om at «de er så få» eller «vi må få holdningene fram i lyset for å bekjempe de» vitner om en skremmende historieløshet. Da nazipartiet i Tyskland ble startet, var de en liten sekt bestående av en håndfull mennesker.

Den allmenne politisk oppfatninga var å la dem i fred og latterliggjøre seg selv. Få år senere var Tyskland et nazistisk diktatur. For å unngå å gjenta historien må de som nå forsøker å hvitvaske menneskehatet vises fram for det de er. Her er nazistenes kandidater til valget 2009:

Vigrid:

1. Thorgrim Bredesen – 1980 – Kongsberg
2. Tore Tvedt – 1943 – Asker
3. Inge Gjersøe – 1975 – Øvre Eiker
4. John Helge Kjemperud – 1990 – Lier
5. René Klostermann – 1988 – Oslo
6. Marianne Moen – 1985 – Elverum
7. Espen Aleksander Mihle – 1987 – Rælingen
8. Jeanette Eek – 1982 – Rælingen
9. Tommy Karlsen – 1988 – Lier

Norgespatriotene:

1. Øyvind Heian, Horten
2. Cathrine Snekkestad, Tønsberg
3. Line Skjeggerød, Horten
4. Arnfinn Henry Andreassen, Grimstad
5. Yngve Pettersen, Løten
6. Torgeir Bjelland, Stavanger
7. Nancy Veronica B. Solbakken, Vennesla
8. Christer Sundby, Oslo
9. Gideon Rydningen, Skien
10. Ole Chr. S. Pedersen, Ringsaker
11. Brian Pettersen, Stange

SOS Rasisme ber folk være på vakt mot all nazistisk aktivitet fram mot valget. Gi oss tips på antinazi@sos-rasisme.no.

• Facebook-gruppe mot asylmottak på Øyer

Da det ble kjent at Norsk Folkehjelp har søkt UDI om å få opprette et asylmottak med kapasitet til 100 asylsøkere i Øyertun, ble det opprettet en gruppe mot asylmottaket på Facebook, 12.februar hadde gruppen 251 medlemmer, meldte Gudbrandsdølen Dagningen. Arne Bang, som opprettet gruppen, sa til avisa GD at han har slettet flere rasistiske innlegg fra gruppa, men allikevel har det kommet flere rasistiske innlegg som har blitt publisert. – Generelt syns jeg det er positivt at folk engasjerer seg. Når det er sagt gjentar jeg det jeg har sagt tidligere; for meg er det naturlig og viktig å hjelpe. Det mente også de andre 24 medlemmene i kommunestyret da vedtaket om å stille seg positive ble fattet, sa ordfører Mari Botterud til Gudbrandsdølen Dagningen.

• Tiltalt for skuddene på Hvalstad Advokaten som sto bak skuddene mot asylmottaket for barn på Hvalstad ble 16.februar tiltalt for drapsforsøk. – Jeg kan bekrefte at vi har tatt ut tiltale om forsøk på drap mot en person etter skuddene på Hvalstad. Fengselsstraff er neppe aktuelt, men det kan være slik at det er en gjentagelsesfare, derfor ønsker vi en dom på særreaksjon, sa statsadvokat Bjørn Olav Asprelund til Budstikka. Den tiltalte advokaten ble av psykiatrisk sakkyndige erklært psykotisk på gjerningstidspunktet, men frisk i ettertid. Det er derfor verken mulig å få ham idømt fengselsstraff eller tvungen psykiatrisk behandling, ifølge Budstikka.

• FN- topp fryktet at finanskrisen kan gi økt rasisme

Den globale økonomiske krisen vil føre til flere flyktninger og økt fremmedfrykt i flere land, advarte FNs høykommissær for flyktninger, António Gutierres. – Min erfaring er at når noe går galt i et land, er det to grupper som blir utpekt som syndebukker. Det ene er landets regjering, det andre er utlendingene som bor der, sa Gutierres ifølge Bergensavisen.

Vi som vil ha lapskaus, raspeball, sveivegrammofon og lusekofte...

Facebook-gruppen «Nei til mer Islamisering av Norge» ble slettet av Facebook, antagelig på grunn av gruppens brune propaganda.

Det er mulig det skjedde fordi noen rapporterte dem. Gruppen har imidlertid nå gjenoppstått, riktig nok foreløpig med noe mindre fokus på rase, men desto mer på religion.

At det fortsatt finnes mennesker som insisterer på at vi ikke skal ha religionsfrihet selv om det for lengst er grunnlovsfestet forundrer meg, men dem om det. Det berører meg imidlertid at de bruker den norske løve som en slags «logo» og at de har lagt til slagordet «Alt for Norge i Jesu navn» til våpenskjoldet. Jeg vil tro at bruken av Norges våpenskjold er langt over kanten, men det får ansvarlige myndigheter vurdere.

At det ekstra slagordet er historieløst i forhold til norsk religionshistorie får så være. Vi var jo opprinnelig «hedninger» med vår egen norrøne mytologi her på berget.

For meg må folk tro på den gud de ønsker, men man er selvsagt norsk enten man tror på Tor, Odin, Jesus, Allah, Siv Jensen, Mammon, Jens Stoltenberg, Buddah, Bahá'u'lláh eller Alexander Rybak.

Det «norske» er jo utenlandsk

Det er forunderlig at angsten for halal, hijab og så videre er så sterk hos folk som spiser Grandiosa, spagetti, hamburger og drikker Coca-Cola med stor entusiasme mens de konkurrerer om hvem som har «hippest» jeans eller «bling-bling», best oversikt over Star Wars-filmene eller det «hotteste» huset i middelhavslandene eller i Thailand.

At McDonald's, Shell, Coca Cola, Boss, Starbucks, internett, Halloween, Valentine's Day, kinamat, Levis, rock'n roll, jazz, telefoni, TV, sofa, automobil, Jesus, imperialisme, after-ski, vorspiel, T-shirt, boxershorts, solarium, badstu, jaccuzi, slips, realityshow, såpeoperaer med mer er mindre truende enn burka og bønneteppe er veldig vanskelig å forstå – i alle fall for meg.

Foto: Gokce Nurs

For ordens skyld:

Ingenting av det ovenstående oppleves truende for undertegnede. Jeg er trygg på meg selv og vet hva jeg står for og hva jeg liker. Jeg spiser fårikål og smalahovud med stor tilfredshet og stolthet når det passer seg og tror ikke jeg opplever evig fortapelse om jeg spiser gris. Jeg velger personlig å unngå McDonald's, men spiser gjerne kinamat. At andre velger annerledes er helt greit for meg! Pizza, ris og taco er godt og sushi er en opplevelse jeg setter pris på.

Spis hva du vil

Det går også helt greit for meg å spise halal og jeg unner andre å kunne velge hva de vil spise basert på sin tro eller oppfatninger – det skal i alle fall ikke jeg mene noe om. De må gjerne også spise hund, selv om jeg setter grensen der for mitt eget vedkommende. Om vegetarianere får grønnsaker når de eventuell sitter i fengsel må være helt greit og jeg oppfatter ikke at det er «snik-kaninisering» av det norske samfunn på noen måte.

At min datter blir påvirket av andre levesett enn sine foreldres er uproblematisk. Mitt liv er også ganske annerledes enn mine foreldres – det har jeg valgt selv, blant annet takket være innflytelse fra andre kulturer. Min datter skal selvsagt velge SITT liv, ikke mitt, og hun velger det på basis av de mangfoldige inntrykkene hun får fra våre nye landsmenn og fra sine reiser til alle verdensdeler!

Det er godt å se Facebook-grupper som «Vi som har blitt snikislamisert» (http://www.facebook.com/group.php?gid=68385849465) og andre grupper som ser dette med ironisk snert.

Av Frode Rustøy

Torgeir Bjelland, stortingskandidat for Norgespatriotene:

Drapstruet antirasister

Torgeir Bjelland står som stortingskandidat for Norgespatriotene i Vestfold og er en kjenning av SOS Rasisme. Fredag 6. mars klokken 23 på kvelden ringte han hjem til foreldrene til Anders Eckermann Eikeland og Tommy Myrbostad.

Han oppførte seg ufint, beskyldte guttene for å ha telefonterrorisert han noen minutter i forveien – til tross for at guttene hadde vært sammen med foreldrene denne kvelden. Anders var overrasket over denne oppførselen fra Bjelland, ringte han opp og spurte hva grunnlaget for beskyldningene var. Grunnlaget var at «Eikeland burde aldri vært født», «[Han] er et misfoster» og lignende påstander. Anders la på telefonen og ble deretter ringt opp av Torgeir Bjelland der han fikk beskjed om at han ønsket å skade Eikeland fysisk og at det var det også flere andre som hadde lyst til.

Anmeldte Bjelland

Påfølgende dag dro han til Majorstua Politistasjon og anmeldte både Norgespatriotene og Torgeir Bjelland. Noen dager senere skrev Øyvind Heian i Norgespatriotene en sak om dette på hjemmesidene – en total forvrenging av virkeligheten. Han plasserte også bilder av Anders Eikeland og Tommy Myrbostad sammen med to pistoler i artikkelen. Birgithe Sandbæk, mor til Anders Eikeland, sier til AntirasisteN at fremstillingen av saken ikke er korrekt. På deres hjemmesider ble sitert at Sandbæk var helt enig med Norgespatriotene og at hun skulle ta en alvorsprat med Anders. Hun synes også det er skremmende at Heian har lagt ut mobilnummeret til hennes 12 år gamle sønn og at han oppfordrer til å ta kontakt.

Trening av nazister

Torgeir Bjelland er leder av Valhall Bokseklubb i Stavanger. Vi har mottatt opplysninger om at Valhall Bokseklubb brukes til kampsporttrening av norske nazister. SOS Rasisme sendte i april en henvendelse til Norges Idrettsforbund om koblingen mellom Norgespatriotene, Bjelland og Valhall Bokseklubb og har i skrivende stund ikke fått svar.

Både Anders Eikeland og Tommy Myrbostad mener at denne episoden demonstrerer nok en gang viktigheten av å forby nazistisk organisering i Norge. De er for øvrig snart aktuelle med en ny dokumentar om Vigrid og Norgespatriotene.

• – Grotesk mobbing
Skolepolitikerne i Ålesund krevde en full gjennomgang av kommunens rutiner for å bekjempe mobbing i skolen. Ifølge leder i Oppvekstkomiteen Svein-Helge Hanken (H) skal foreldre ha kontaktet ham og fortalt om grotesk mobbing. Drapstrusler og rasisme er noe av det elever i Ålesunds barneskoler ble utsatt for av medelever på skolen, meldte Sunnmørsposten. – På Ålesund kommunes vegne blir jeg flau over å høre at skolene våre i mange tilfeller takler mobbing altfor dårlig. Barn og unge skal kunne føle seg trygge og ha det godt på skolen sin, sa Hanken til Sunnmørsposten 25.februar.

• Frykter islamisering av Norge
Etter at «hijab-debatten» raste og FrPs formann Siv Jensen kom med sitt budskap om at Norge snikislamiseres, har det rast mange debatter rundt islam. På Facebook ble det i februar ifølge Nettavisen opprettet en gruppe ved navn «Nei til mer islamisering av Norge». På kort tid ble over 23.000 personer medlemmer av gruppen. Det har blitt publisert en rekke rasistiske innlegg i debatten på Facebook, de aller fleste rettet mot muslimer. Antirasistisk Senter advarte mot at det kan komme voldelige hendelser ut av debatten og den økte rasismen mot muslimer. Politiets Sikkerhetstjeneste advarte folk mot å fremsette trusler på internett og oppfordret samtidig folk til å melde ifra til politiet hvis de oppdaget trusler, skrev Nettavisen 26.februar.

• Ungdomsråd krever at innvandrerelever snakker norsk
Ungdomsrådet i Farsund kom i slutten av mars med et forslag om at elever med innvandrer-bakrunn pålegges å snakke norsk, til nød engelsk i friminuttene. Bakgrunnen for forslaget er at elever med norsk bakgrunn ikke vet om det blir sagt noe stygt til dem når elevene ikke snakker norsk. – Dette forslaget er som et gufs fra fortiden da samiske barn på skoler i Nord-Norge ble tvunget til å snakke norsk. At våre norske elever føler seg mobbet eller baksnakket av elever som benytter sitt morsmål i skolegården er helt nytt for meg, sa undervisningsinspektør Tore Hellang ved Farsund barne- og ungdomsskole til Aftenposten.

Åpen dag for beboerne på Lier ventemottak

Søndag 22. februar arrangerte flere lokallag i Oslo og Akershus åpen dag, sammen med beboere på Lierskogen statlige ventemottak.

Av Ola Melbye Pettersen

Selv om politikere og media glimret med sitt fravær, ble det en hyggelig og svært meningsfull dag for alle de tilreisende.

Det var på Regionskonferansen i desember at lokallagene i Oslo og Akershus bestemte seg for å lage en åpen dag. De mange historiene om dårlige forhold for asylsøkerne på Lier engasjerte aktivistene, som i samarbeid med beboere startet planleggingen. Målet var å gi asylsøkerne et avbrekk fra en fengselslignende hverdag, samtidig som deres historier skulle bli hørt i samfunnet. En stor del av planleggingen gikk med til å mobilisere medlemmer av SOS Rasisme, naboer til asylmottaket samt lokale og nasjonale politikere. Da ledelsen på mottaket ikke ville ha arrangementet på mottaket, måtte det finnes et alternativt lokale. Heldigvis ligger det et samfunnshus i gangavstand fra mottaket, med stor samlingssal og kjøkken. Dette ble reservert, og mobiliseringen kunne fortsette.

Uverdige forhold

Det spesielle ved Lier er at det er et av Norges såkalte ventemottak. På et ventemottak sitter asylsøkere som har fått endelig avslag på søknaden sin, men som allikevel ikke kan sendes tilbake til hjemlandet. De ureturnerbare asylsøkerne ble tidligere kastet, bokstavelig talt, på gata uten rett til hverken arbeid eller sosialstøtte. Ventemottakene fungerer som et absolutt minimum for denne gruppen av asylsøkere. De får tak over hodet, men er i praksis isolert på mottaket syv dager i uka og må be om tillatelse til den minste ting (som å få mer dopapir). Ventemottaket er tilpasset korte opphold, på noen uker eller måneder, men enkelte av beboerne har sittet på Lier i inntil tre år.

Buss fra Oslo

Ettersom Lierskogen ligger litt ulendt til, og rigging av lokalet måtte være klart til beboerne kom kl. 12.00, satt SOS Rasisme opp en egen buss fra Oslo. kl. 09.00. På en søndag morgen var imponerende mange antirasister møtt opp, og med bare en liten forsinkelse bar det avgårde til skogene i Buskerud.

Sterke historier fra beboerne

Vel framme ved Lierskogen samfunnshus startet riggingen av lokalet. En gruppe startet med å forberede lekre retter til en internasjonal kafé, en annen gruppe rigget til stoler og bord mens en gruppe beboere forberedte personlige historier som skulle fortelles fra talerstolen. Litt over kl. 12.00 var ca. 50 spente antirasister, naboer og beboere samlet i salen. Hoveddelen av programmet bestod i historier fra flere asylsøkere fra Lier.

Vi fikk høre svært sterke historier fra mennesker som har rømt fra familie og venner, flyktet i flere år for så å bli stemplet som løgnere eller kriminelle i Norge. Forholdene på Lier mottak framstod som under enhver kritikk, og direkte sjokkerende for mange av oss som ikke har opplevd denne institusjonen på kroppen.

Allikevel klarte en av beboerne å få hele salen til å bryte ut i latter med sine galgenhumoristiske betraktninger på tilværelsen. Humor kan være et viktig virkemiddel i en eller trist hverdag. I mellom historiene ble det også tid til å prate med nye og gamle venner, prøve de spennende rettene i kaféen og delta i kakelotteri. Alle inntektene fra dagen gikk til beboerne på Lier, nesten kr. 3000 som skal brukes til felles velferd.

Kl. 16.00 var programmet ferdig, og alle deltagerne hjalp til med å rydde før hjemreisen. Lokallagene i Oslo og Akershus er svært fornøyd med dagen, og anbefaler andre lokallag som har et asylmottak i nærmiljøet til å prøve lignende samarbeid. Det er lærerikt og givende både for beboerne og oss antirasister.

Årets påskekrim:
ECRIs rapport om Norge

I februar offentliggjorde Den europeiske kommisjonen mot rasisme og intoleranse (ECRI) sin siste rapport om Norge, og det var til dels skremmende lesning.

I stedet for tradisjonell påskekrim brukte undertegnede deler av påsken på å lese ECRIs rapport om Norge. ECRI er opprettet av Europarådet for å overvåke menneskerettighetene, særlig fokusert på rasisme og fremmedfiendtlighet. De fører land-for-land overvåkning som går over sykluser på fire til fem år.

Til tross for fremgang på enkelte områder i kampen mot rasisme og fremmedfrykt, mener ECRI at det fortsatt er grunn til bekymring på flere områder i Norge. De positive tiltakene som blir fremhevet, er blant annet kampen mot organiserte høyreekstreme grupperinger og bedre vern i straffeloven mot rasistiske ytringer. Men ECRI avsluttet sitt arbeid i juli 2008, og etter dette har såvel Norgespatriotene som Vigrid kommet langt i sin kamp for å stille lister til Stortingsvalget, noe som vil bidra til å legitimere disse miljøene som en «naturlig del» av det politiske landskapet.

Slakt av statlige organer

På den annen side slakter ECRI kampen offentlig sektor i Norge fører mot rasisme i egne rekker. De ønsker en klar strategi for å endre holdningene til ansatte i departementene og offentlige organer, ikke bare tiltak «hvis det skjer noe». Her må kampen mot ubevisste fordommer, tankeløshet og uvitenhet styrkes, mener de.

I tillegg peker organet på at uttalelser fra politikere til tider har inneholdt undertoner av rasisme og fremmedfrykt. Særlig gjelder dette spørsmål om den nasjonale sikkerheten. En stadig økende tendens har vist seg ved å nevne muslimer på den ene siden og terror på den andre. Heller ikke har diskrimineringen mot romani og roma avtatt i perioden, heller tvert om, skrives det i rapporten.

Vil ha ytterligere tiltak

For å styrke den offentlige kampen mot rasisme og fremmedfrykt i Norge, ønsker ECRI at det offentlige setter i verk tiltak for å få flere med innvandrerbakgrunn i jobb, implementerer protokoll nr.12 i Den europeiske menneskerettighetskommisjonen som gir beskyttelse mot rasediskriminering i grunnloven og dessuten vedtar en handlingsplan mot rasisme med klare målsetninger og indikatorer som kan måles. I tillegg, anbefaler de, bør rettsvesenet i større grad gjøres oppmerksom på hvilke normer som finnes i andre land hva gjelder å ta rasistiske ytringer inn i domstolene.

Rapporten viser oss at kampen mot rasisme langt i fra er vunnet i Norge, og at det fortsatt er behov for en organisasjon som SOS Rasisme til å sette fokus på diskriminerende praksis i det norske samfunnet.

Hele rapporten finner du her: http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/Country-by-country/Norway/Norway_CBC_en.asp

Jan Erik Skretteberg

KJÆRE LANDSMENN

VELKOMMEN TIL 17. MAI FOR ALLE

Norges største antirasistiske folkefest finner sted i Kuba-parken på Grünerløkka i Oslo.
Gratis konserter fra kl 15 til 20. Eget område for småbarnsfamilier fra kl 13 til 17.

Promoe - Pony The Pirate - Kultiration - Focolift
Joddski & The StudioLive Band - DJ Andreas Harding

SOS RASISME

Promoe (SE)

Mårten «Promoe» Edh har siden 1992 som en av de tre hovedpersonene i ett av Sveriges største og mest innflytelsesrike hip-hop band, Looptroop Rockers. For åtte år siden slapp Promoe sin første plate «Goverment music» og han har siden blitt regnet som et av de største navna på den Skandinaviske hip-hop scenen.

Flere album har det blitt og til Kubaparken kommer Promoe med fullt band. Bedre kan det ikke bli på 17. mai for alle!

Mer info: http://myspace.com/promoe

Joddski & The StudioLive Band

To år etter Tungtvann er rapperen Jørg-1 tilbake som Joddski. Siden Tungtvann la opp i 2007 har Joddski jobbet med solomateriale og reist Europa rundt med reggae-soundsystemet Raggabalder.
Til Kubaparken kommer han med bandet The StudioLive Band. Det blir beats fra øverste hylle ledsaget av Norges beste reggaeband.
The StudioLive Band vil også gjøre et eget sett i Kubaparken.
Mer info: http://www.myspace.com/joddski /
http://www.myspace.com/studioliveriddims

Pony the Pirate

Pony the Pirate ble i 2008 kåret til «Årets urørt». Siden den gang har bandet vokst og de er nå klare for blant annet for Quart-, Øya- og Slottsfjellfestivalen. Musikken tar veien fra shoegaze til klassisk barokk, fra neopunk til riverdancestepping, og ender opp som en pompøs indieprotest mot sliten rock uten budskap. Tankene drives mot band som Arcade Fire, Queen og Yeasayer.

Jørgen Hegstad, musikkprodusent i NRK P3, kaller Pony the Pirate for Norges nye pophelter og håper at både Norge og verden er klar for dem.

www.ponythepirate.com
www.myspace.com/ponythepirate

Focolift

Funkrockkollektivet Focolift fra Oslo har i over ti år gjort seg bemerket på Oslos undergrunnsscene og blir kalt «Oslos beste liveband».

«Focolift er stolte over å endelig kunne representere allsidighet og mangfold under årets fest i Cuba-parken. Vi har gleden av å ha med oss fantastiske Geko Fattal på lutt og sang og håper vårt bidrag til nasjonaldagen gir mersmak og er kilde til dans og glede!»

Mer info: www.focolift.no

Kultiration (SE)

«Bortom vår skenbara separation finns bara En Jord, Ett Folk och En Kärlek.»
«Beyond our illusory separation there is only One Earth, One People and One Love.»
Fra Gøteborg kommer det svenske bandet Kultiration. Bandet har gitt ut tre album og har hele veien jobbet for å utforske nye inspirasjoner. De kombinerer nåtidens musikk med folkemusikk, jazz og backbeat reggae og har skapt et lydbilde som ikke ligner på mye annet.

Kultiration turnerer i 2009 over hele Europa og blir betegnet som et av Skandinavias mest spennende band!

Mer info: www.kultiration.com / www.myspace.com/kultiration

Nasjonaldag for alle!

17. mai 1983: Sagene skole i Oslo har avlyst alle tradisjonelle arrangementer, og elevene tør ikke delta i barnetoget. Noen dager tidligere mottok skolen en bombetrussel fra det nazistiske miljøet i Oslo. De ville ikke se de mange barna av innvandrere som går på skolen i 17. mai toget.

Denne hendelsen var den utløsende årsaken til at «17. mai for alle» så dagens lys i 1983.

17. mai for alle ble en reaksjon og protest mot de som ønsket å misbruke nasjonaldagen og påtvinge den et nasjonalsjåvinistisk og rasistisk innhold. Hundrevis av frivillige og artister har de siste 26 årene stilt opp for å holde denne tradisjonen i live. Samtidig har besøkstallet eksplodert.

Arrangementet ble de første ti årene avholdt i Spikersuppa på Karl Johan, men i 1993 måtte festivalen flytte til Kubaparken på Grünerløkka. Spikersuppa hadde rett og slett blitt for lite!

17. mai for alle er i dag et av hovedstadens største årlige kulturarrangement, med opptil 15 000 feststemte nordmenn i alle aldre og framtoninger.

For de fleste er 17. mai et av årets høydepunkter, en feiring av landet vi bor i og idealer om frihet og likhet. Dessverre er 17. mai også en dag som kan misbrukes, nasjonal stolthet og tilhørighet kan bli til nasjonalsjåvinisme. Det er på denne dagen viktig å minne om at Norges historie etter 1814 også er historien om slavehandel, raseforskning, utestenging av jødene, assimilering av samer og tvangssterilisering av romanifolk. Derfor er nettopp nasjonaldagen en dag vi bør bruke til å tenke gjennom hva slags samfunn vi vil ha, og hvordan idealene i 17. mai talene kan realiseres.

Er man trygg på sin egen identitet trenger man heller ikke være redd for det som er nytt.

Noen har feilaktig tolket 17. mai for alle som en protest mot den norske nasjonaldagsfeiringen, men det er det motsatte som er målet vårt. Vi ønsker å ta vare på den tradisjonen som Henrik Wergeland gikk i spissen for, blant annet at Norge skal være et land åpent for flere nasjonaliteter og kulturer.

Vi vil ha en nasjonaldag som alle i Norge kan delta i og føle er deres.

For SOS Rasisme er 17. mai en antirasistisk merkedag, en stor og fargerik folkefest for alle som bor i Norge. Vi håper alle blir med på festen!

Gratulerer med dagen!
Hilsen SOS Rasisme

Program – Oslo

15.00 DJ Andreas Harding
15.50 Focolift
16.30 Joddski /
The StudioLive Band
18.05 Kultiration (SE)
19.00 Pony the Pirate
19.50 Promoe (SE)
(Vi tar forbehold om endringer.)

Bergen

Trondheim

Sted: **Ilaparken**
Når: **17. mai kl.1400-1800**
Hva: **Rap, rock, afrikanske trommer, barneaktiviteter med mer.**

• Anmeldte skogeiere for rasisme
Rørosbygdene skogeierlag ble i begynnelsen av mars anmeldt av SOS Rasisme for brudd på rasismeparagrafen. Bakgrunnen for anmeldelsen var at skogeierlaget mente at samer i Rørosregionen var for intelligente til å være urfolk og at de måtte gentestes. I uttalelsen til skogeierlaget het det blant annet: «Vi som bor i samme bygda som disse menneskene har selvfølgelig store problemer med å akseptere at de tilhører en ur-befolkning (...). Disse ur-menneskene driver i dag en ren industrialisert reindrift(...). Gen-tester bør fremskaffes.»

• Ble nektet adgang på grunn av niqab
En kvinne ble i begynnelsen av april, nektet adgang på en buss i Århus i Danmark fordi hun hadde på seg niqab, i følge Fagbladet. Bussjåføren viste til at han ikke ville kjøre med maskerte passasjerer. Han påsto også at det var en regel i Danmark som sier at man ikke har lov til å kjøre med personer som er maskert. I ettertid har det kommet fram at flere sjåfører i Odense har nektet å la niqab-kledde kvinner ta bussen hvis de reiser på månedskort. Årsaken er at sjåførene ikke kan være sikre på om personen er den samme som er avbildet på månedskortet. Den konservative samferdselsministeren Lars Barfoed mener at kvinner som insisterer på å gå med niqab, må kjøpe engangsbillett eller klippekort.

• Benektet holocaust
Den katolske biskopen Richard Williamson avviste at nazistene drepte 6 millioner jøder under andre verdenskrig og blir nå etterforsket av tysk politi, skrev Nettavisen. Han ble intervjuet av svenske journalister og skal ha bedt om at intervjuet ikke skulle vises utenfor Sverige, det ble allikevel sendt flere steder og i Tyskland har offentlig benektelse av holocaust en strafferamme på inntil 5 års fengsel, ifølge Nettavisen.

• Vigrider tatt med våpen
En 23 år gammel mann som i fjor ble døpt i Vigrid og fremsto som en lokal lederskikkelse for Vigrid på Haugalandet ble dømt til bot på 7000 kroner i Sunnhordland tingsrett, skrev Haugesunds Avis 12.februar. Bakgrunnen for dommen er en hendelse i september i fjor da mannen ble stanset av Tollvesenet da han kom med fly fra Frankfurt. I bagasjen hadde mannen elektrosjokkvåpen, pepperspray og en teleskopbatong, skrev Haugesunds Avis.

Rapport fra LLK i Lillehammer

Lokallagskonferansen (LLK) i februar ble avholdt i OL-byen Lillehammer.

Av Iselin Knudsen Sæterdal

Temaet for konferansen var «Sterk organisasjon», hvor aktivistene i SOS Rasisme fikk mulighet til å gå på kurs i blant annet økonomiarbeid, styrearbeid, aksjonsverksted, «aksjon på byen», «når nazistene kommer til byen»-verksted, plakatverksted og mange andre interessante verksteder.

Fredag

På fredagen ble vi godt mottatt av velkomstkomitéen som hadde gjort klart kjeks med ost og sjampanjebrus. Dette gjorde godt i magen etter en lang reise. Deretter var det samling i kantinen der leder Trond Thorbjørnsen holdt velkomsttale og Aksel Hagen holdt en velkomsttale på vegne av kommunalkomiteen i Lillehammer som han er leder av.

Lørdag

Lørdagen brakte med seg blide og interesserte aktivister, flinke innledere, bra diskusjoner, vel gjennomført «Aksjon på byen» med underskriftskampanjer om at David Iriving ikke er velkommen i Lillhammer, flotte verksteder, nye numre av AktivisteN og fantastisk god mat. Etter «Aksjon på byen» og en forrykende god lunsj ble det holdt en innledning av Ali Farah og hans kone Kohinoor Nordberg. De fortalte om hvordan de har opplevd den harde tiden de har gjennomgått både under og etter hele hendelsen i Sofienbergparken 6. august 2007. Deltakerne på konferansen fikk høre hvordan de har opplevd å bli behandlet både av pressen og av staten, og om hvordan de fremdeles kjemper for å bli hørt.

Det var en gripende og tankevekkende innledning og salen var preget av dette.

Etter en kort pause og noen gruppebilder bar kvelden med seg nye verksteder, og flere av konferansens deltakere kunne meddele at det var mange gode verksteder som var blitt ordnet til denne LLK-en, blant andre trommekurs, danseverksted, om Europas murer, om norsk flyktningpolitikk, hva man gjør når nazister kommer til byen, myten om menneskeraser, hvordan skrive leserinnlegg og kronikker, plakatverksted, hvordan arrangere demonstrasjon og markeringer og vervekurs - hvordan ta kontakt med folk.

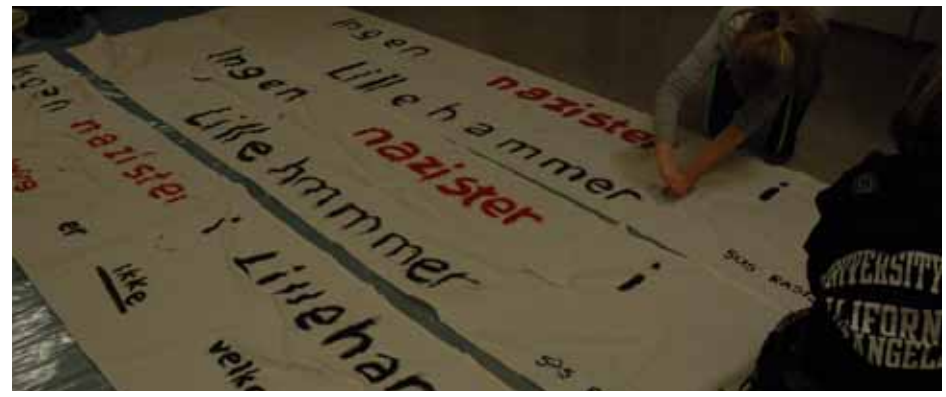

Det ble arrangert et bannermalingsverksted hvor dem som ville kunne være med å male banner som skulle henges opp i Lillehammer sentrum i forbindelse med underskriftskampanjen på lørdagen. På disse stod det å lese «Ingen nazister i Lillehammer, David Irving er ikke velkommen!»

Søndag

Søndagen var preget av at aktivistene hadde storkoset seg med det sosiale på kvelden og mange langt ut over natten på lørdagen, og at det nå bar mot slutten. Folk panikkpakket siste rest av tingene sine før programmet begynte på søndagen.

Da søndagen gikk mot slutten ble folk ivrig opptatt med å utveksle Facebook-vennskap, mobilnumre og mailadresser med hverandre før det ble gitt en kjapp klem og man måtte løpe avgårde for å rekke bussen eller toget.

Med andre ord var dette en meget vellykket LLK!

Jeg gleder meg allerede til å se alle dere som var der og flere til i Bergen i september!

Meld dere på her:
www.sos-rasisme.no/llk

Matspalten Gane

Hamburger

Det finnes knapt et måltid som er mer populært enn hamburgeren. Hvor mange hamburgere som blir konsumert hvert eneste år tør jeg ikke tippe en gang, men at det er forferdelig mange er helt sikkert.

Hamburgeren startet sin karriere i Tyskland, nærmere bestemt i Hamburg. Den ble først kjent i Amerika da noen slaktere fra Hamburg tok med seg retten over Atlanteren på midten av 1800 - tallet. Siden den gang har hamburgeren blitt en gigantindustri gjennom kjeder som McDonald's og Burger King, men de beste hamburgerne lager du selv.

Når en skal lage hamburgere, er kjøttet det viktigste. Man kommer ikke langt med ferdigkjøpte karbonader eller kjøttdeig. Spander noen kroner ekstra på karbonadedeig eller kvern kjøttet selv. I Oslo finner man dessuten flere halal-slaktere som lager utmerket kjøttdeig både av lam og okse som ikke er tilsatt store mengder salt og vann.

Tilbehøret til hamburgeren består opprinnelig av hamburgerbrød, tomat, salat, løk og sylteagurk. I dag hører også pommes frites og ketchup til, men det finnes ingen mal. Du kan variere med det du måtte ønske. Server gjerne med bacon, ost, tzatziki, guacamole, løkringer, salsa, sennep, ananas eller det du selv liker best.

God hamburger!

Hamburgerbrød (8 store)

Du trenger:
5 dl hvetemel
1 pose tørrgjær.
2½ dl vann
3 ss olje
½ ts salt
½ ts sukker
2 ss sesamfrø
1 egg

Bland alt det tørre. Tilsett olje og lunket vann og elt deigen godt. La deigen heve på et varmt sted i 30 minutter. Del deigen i åtte og form disse som flate rundstykker. Hev videre i ca 15 – 20 minutter. Deretter pensler du disse med sammenpisket egg og strør over sesamfrø. Stek midt i ovnen på 225 grader i ca. 14 minutter (følg godt med).

Hamburger (grunnoppskrift)

(4 personer)
Du trenger:
500 gram karbonadedeig
½ ts salt
½ ts pepper
½ ts paprikakrydder
Rør sammen alt. Ha litt vann på et skjærebrett og lag fire flate burgere. Stek burgerne på sterk varme i ca. 1 ½ minutt på hver side. Cheeseburger lager du ved å legge på noen skiver med ost etter at du har stekt hamburgeren på en side.
Server burgerne i hamburgerbrød akkurat slik du ønsker det selv.

Texmex burger:

1 hamburger (grunnoppskrift)
Tilsett 2 ss chillisaus, 2 båter hvitløk, 2 vårløk og litt tacokrydder
Server med tortillachips, salsa, guacamole, grillede mais og en meksikansk salat.

Lammeburger

Du trenger:
500 gram lammekjøttdeig
1 ts salt
½ ts pepper
½ ss potetmel
½ dl vann
½ ts paprikakrydder
½ ts oregano
1 stk. rød chili
Ca. 1 dl hakket vårløk eller purre

Rør alt sammen og form til fire burgere. Stek burgerne på sterk varme i ca. 1 minutt på hver side, de trenger ikke være helt gjennomstekte. Server dem i hamburgerbrød med tzatziki, ovnsstekte potetbåter og det du ellers måtte ønske.

Kristian Andaur

• Svenske nazister mistenkt for mishandling av fagforeningsmann

Tysk politi jaget tre svenske nazister over hele Tyskland. De skal natt til søndag 15.februar ha mishandlet en tysk fagforeningsmann så han svevde mellom liv og død, skrev Dagbladet. Lørdag marsjerte 6.000 høyreekstremister fra Tyskland og flere andre land i Europa gjennom Dresden. De ble møtt av 10.000 motdemonstranter. Etter demonstrasjonen skal tyske og svenske nazister ha angrepet noen av motdemonstrantene, da det blodige angrepet var over, var en 42 år gammel fagforeningsmann alvorlig hodeskadet. - Vi har konstatert at tre svenske statsborgere deltok i overfallet. Vi frykter at de kan forlate landet og på den måten undra seg straffeforfølgelse, sa talsmann Sven Optiz hos politiet i Jena til Dagbladet.

• Prins Harry i rasismebråk

Prins Harry kom igjen i rasismebråk da avisen News of the World fikk tak i en video der prinsen kaller en medsoldat for «pakkis», skrev Aftenposten 11.januar 2009. Videoen skal ifølge Aftenposten være fra et treningsopphold prinsen hadde på Kypros i 2006. Det britiske slottet beklaget språkbruken på det sterkeste og det britiske forsvarsdepartementet karakteriserte uttalelsene som uakseptable.

• Rasismefri oppvekst

Utdanningsforbundet i Hobøl gikk sammen med SOS Rasisme og inviterte samtlige ansatte i de kommunale barnehagene, barneskolene og ungdomsskolen til kurs. Målet for kurset var at skolegårdene skal bli fri for rasistiske bemerkninger og uttalelser. - Vi håper at de ansatte i Hobøl skolene skal finne en handlingsplan for å rense vekk rasistiske ord og uttrykk på skolene, sa leder i Utdanningsforbundet i Hobøl, Gunhild Haug, til avisen Smaalenene 13.januar. Hun tror ikke at rasistiske eller fremmedfiendtlige holdninger plutselig dukker opp av seg selv i skolen eller barnehagen. - Det kommer selvfølgelig fra de voksne. Når man går rundt i boligfelt her i kommunen, har jeg selv sett at enkelte har hengt opp sørstatsflagg i vinduene. Og det gir jo klare signaler, påpekte hun.

Mye på gang i Trondheim

1. Hva er ditt verv i styret?
2. Hvor lenge har du vært med i SOS Rasisme
3. Hvorfor ble du med i SOS Rasisme
4. Har du en aktivitet du vil anbefale for andre lokallag

Kenneth Fuglemsmo

1. Leder
2. I 2,5 år
3. Obiora-saken i Trondheim var utløsende for at jeg ble aktiv.
4. Ut på skoler og gater – snakk med folk og verv aktivister!

Silje Kronstad

1. Sekretær
2. I 3 år
3. Fordi jeg møtte rasister på fest og ble veldig frustrert av dem og ville gjøre noe med slike holdninger.
4. Verving er veldig viktig! Jo flere vi er jo større forskjell kan vi gjøre.

Thomas Løkken

1.Styremedlem.
2. I 3 år
3. Hørtes ut som en fin organisasjon da jeg ble utfordret av flinke ververe på Storåsfestivalen.
4. Konserter og krystallnatta-markeringer er kjempebra tiltak.

Tina Antonsen, Therese Løkken og Kenneth Fuglemsmo foran et lass med håndplakater

Jon Kristian Grønli

1. Kasserer
2. I 1,5 år
3. Obiora-saken gjorde meg virkelig engasjert men er også veldig opptatt av kampen mot nazisme.
4. Økonomisk arbeid er avgjørende for alt arbeidet vårt. Alle lokallag må drive økonomiarbeid seriøst og finne mulige inntektskilder gjennom å være kreative og systematiske.

Ketil Schiøll

1. Styremedlem
2. I 2 år
3. Fordi jeg er antirasist.
4. Vervekampanje, stand og plakatklistring.

Hvorfor er Shirwac-saken viktig?

• Hvis rasisme var årsaken til at Shirwac ble likvidert, slik politiet tror, så er dette veldig viktig å ta tak i. Å ta livet av noen, eller skade dem alvorlig, er noe av det mest krenkende man kan gjøre mot et menneske. Når motivet er rasisme, sender det også et signal til tusenvis av andre mørkhuda mennesker og gjør at mange av disse blir redde.

• SOS Rasisme vil ta tak i denne saken for å sette fokus på alle rasistisk motiverte voldsepisoder. Vi vil også se dette i sammenheng med rasismen i samfunnet generelt. Vi tror nemlig at det er en sammenheng mellom rasistiske organisasjoner, hverdagsrasisme blant folk og slike voldsepisoder. Hvis folk slår hardt ned på rasisme der de jobber, der de bor og der de går på skole, så vil færre folk bli rasistiske voldsutøvere.

Hvordan er utviklingen av saken nå?

• I dag er saken til behandling i rettsvesenet og politiet. SOS Rasisme følger med for å se hvordan saken blir behandlet og om den mistenkte dømmes. Det er viktig at rasisme som motiv må være en svært skjerpende omstendighet og få konsekvenser for straffeutmålingen.

Vi presenterer på denne siden noe av aktiviteten til de mange lokallagene i Trondheim. Vil du bli aktiv? Kontakt trondheim@sos-rasisme.no

Regionskonferanse 09

Det er litt over et år siden forrige regionskonferanse i Trøndelag, og fylkesleder Kenneth Fuglemsmo sier stolt: «Vi skal doble oppmøtet!»

- Vi er foreløpig bare i et planleggingsstadium, men kan fortelle at det skal være på ei hytte i Bymarka helgen 5. til 7.juni. Det blir mange flinke innledere, verksteder og aksjon på byen. Vi har tenkt å fortsette vårt fokus på rasistiske drap, noe det dessverre har vært for mange av de siste årene i Trondheim. Vi alle husker Obiora-saken, men dessverre har vi i Trondheim nok en gang fått en drapssak med rasistisk motiv å fokusere på: saken om den 41 år gamle familiefaren Mahmed Jamal Shirwac, som ble henrettet 23.august 2008 på Heimdal. Vi ønsker å ha et fokus på dette på vår aksjon på byen, sier konferansesjef Tina Antonsen.

Kenneth hadde noen han ville legge til.

- Det kan ikke gjentas ofte nok: Bli med som aktivist. Vi møter ofte folk som sier de ikke orker å bli aktive fordi de tror det vil innebære et møte i uken, men slik er det ikke. Du er aktivist på dine premisser. Vi trenger folk til regionskonferanser, 17. mai for alle og til å bli med på demonstrasjoner. Ikke alt organisasjonsarbeid er kjedelig, tvertimot!

- Vi prøver stadig å knytte til oss flere folk og kontakter. Det har de siste månedene vært en del skolebesøk på skoler utenfor Trondheim sentrum, og denne uken vil vi fra lagene på Trondheim Katedralskole i samarbeid med Midtbyen SOS Rasisme holde en antirasistisk dag på skolen vår, sier Sigrid Strømmen, leder for Katedralskolen IB SOS Rasisme.

De har laget et fint banner som i skrivende stund ligger til tørk på kontoret i Trondheim. De sier de har planer om å verve og ha stand hele skoledage i tillegg til å mobilisere til regionskonferansen.

17. mai for alle i Trondheim

Lokallagene i Trondheim har det siste året vært i en kvalitativ og kvantitativ vekst. Flere medlemmer, flere lokallag og ikke minst flere aktivister gir et godt grunnlag for videre aktivitet og vekst i 2009.

- Noe av det viktigste vi gjør her i Trondheim, er å sette medlemmene våre i sving med aktivisme, og vi jobber hardt for å involvere flere i de oppgavene som skal gjøres. 17. mai for alle er et av de arrangementene vi jobber med for tiden som trenger aktivister, sier fylkessekretær Tina Antonsen.

Det er første gang det arrangeres 17 mai for alle i Trondheim, og fylkesleder Kenneth Fuglemsmo har stor tro på at markeringen skal trekke til seg glade folk som vil være med å feire en alternativ 17. mai.

- Vi vil jo selvfølgelig ha de tradisjonelle greiene også. For både pølser og is blir å oppdrive, legger Tina til.

Men hvordan er det å arrangere dette for første gang?
- Dette er ikke et engangsprosjekt, men ett langsiktig prosjekt som må videreføres de neste årene. Kenneth sier der etter at det å lage et slikt arrangement for første gang gir erfaringer til som kan brukes de kommende årene.

- Etter et par år med dette vil vi nok ha mer rutiner på hvordan vi gjør dette, men jeg er svært fornøyd med arbeidet hittil, sier Kenneth.

- Vi har klart å booke en stor park på Ila med store muligheter for oss. Den har både scene og lekeareale for barn, påpeker Tina, som mener at arrangementet vil kunne ha et bredt nedslagsfelt..

- Å ha noe for barn er viktig. SOS Rasisme ønsker å være en organisasjon for alle, også småbarnsfamilier, sier Therese Løkken, leder for Kunstlaget av SOS Rasisme.

De fikk ansvar for et kreativ og spennende barneområde hvor det til nå har vært mange gode innspill som nå skal videre jobbes med i laget. Det er også et ønske om at det skal bli et samarbeid mellom SOS Rasisme og skolene i nærområdet til Ilaparken angående 17. mai-feiringen.

- Men for at alt dette skal gå i boks, så er det viktig at folk melder seg som aktivister, sier Tina. Jeg alene kan ikke holde gang i en mat- og materiellbod i tillegg til å verve. Så ta kontakt med oss, oppfordrer hun.

Fakta om 17. mai for alle i Trondheim:

Sted: Ilaparken
Når: 17. mai kl.1400-1800
Hva: Rap, rock, afrikanske trommer, barneaktiviteter med mer.

• Innvandrere får jobb ved bytte av navn

En svensk undersøkelse viste at innvandrere som byttet til et svensk navn i perioden 1991-2000, økte inntekten med 140 prosent. Dette meldte Aftenposten den 6. mars. Undersøkelsen ble gjort av Professor Mahmood Arai og førsteamanuensis Peter Skogmann Thoursie ved Stockholms universitet og 641 personer fra henholdsvis Asia, Afrika og utvalgte østeuropeiske land ble gransket. Forskerne konkluderte med at inntektsøkningen skyldes at personene har kommet i arbeid, og at navneskiftet har gjort det lettere for dem å få jobb.

• Innvandrere mer integrert

Den 4. mars meldte Dagbladet at innvandrere blir stadig mer integrert og at rekordmange er i arbeid, eller tar utdanning. Det er årsrapporten til IMDi (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet) for 2008 som dokumenterer. – Integreringen går i hovedsak i riktig retning: Mangfoldet er større, og flere er i jobb og klarer seg selv, sa IMDi-direktør Osmund Kaldheim.

• FrP vinner velgere på islam-frykt

Fra januar gikk FrP fram med 6,3 prosentpoeng på februarmålingen gjort av Norstat for avisa Vårt Land. Den totale oppslutningen var da på 29,4 prosentpoeng. «Det er dessverre ikke overraskende. Vi fryktet at hijabsaken, og Frp's skremselspropaganda i kjølvannet av den ville gi slike utslag. Men vi innrømmer gjerne at vi hadde et tynt håp om at det ikke slo til.», sto det i Dagens Leder i Haugesunds avis.

• Litauere utsatt for rasisme

Flere litauere i Karlsøy i Troms fylke, har blitt utsatt for rasisme av lokalbefolkningen. Det meldte NRK 2. mars. Bakgrunnen for de rasistiske holdningene, er at 17 litauere fikk jobb på Karlsøybruket mens noen av de tidligere ansatte fra lokalbefolkningen ble stående uten jobb. Ordfører Bent Gabrielsen uttalte følgende til NRK:

– Hvis det er tilfellet, så er det utrolig synd at en konflikt som egentlig går mellom nye eiere på GPG-anleggene og tidligere ansatte, skal gå utover en uskyldig tredjepart. Det ser jeg som svært alvorlig, men det er absolutt ikke akseptabelt i Norge i dag at vi opplever at noen blir utsatt for rasisme.

Stand mot Norgespatriotene

Fredag 13. mars 2009 ble det arrangert en informasjonsstand rundt at Norgespatriotene (NP) stiller til valg med lister i blant annet Vestfold.

Det var aktivister fra forskjellige lokallag i Vestfold og aktivister fra Drammen SOS Rasisme som arrangerte denne standen i Horten sentrum.

Drammen SOS Rasisme bidro med en standsbukk med informasjon om Norgespatriotene generelt, koblingen mellom dem og Vigrid og informasjon om enkeltpersoner i Norgespatriotene som stiller på partiets liste til valget 2009 med bilde, fullt navn og hvor de stiller,

Det ble også satt opp et telt hvor aktivistene stod. Her ble det spilt musikk og snakket ivrig med mennesker som hadde spørsmål om både Norgespatriotene, Vigrid, Øyvind Heian, Tore Tvedt og hva man ellers ønsket å vite rundt dette.

Det viste seg at de fleste aktivistene snakket med visste hvem de fleste som stod på valglisten var. De som kjappest ble kjent igjen var de unge menneskene på listen.

Det ble også under standen delt ut løpesedler og hengt opp plakater om nazisme i valgkampen.

Vær en god antirasist og pass på at valgkampen der du bor går uten rasistisk og nazistisk innblanding!

Faktaboks NorgesPatriotene

- NorgesPatriotene er en nazistisk organisasjon som har som eneste kampsak å stoppe ikke-vestlig innvandring til Norge.
- Den ble stiftet i 2007 av Øyvind Heian. Nasjonaldemokratene slo seg sammen med NorgesPatriotene samme år.
- Stiller til valg høsten 2009 og har lister flere steder i landet
- Har en tydelig link til Vigrid da Øyvind Heian og Tore Tvedt blant annet har bodd sammen og samarbeider tett

Faktaboks Vigrid

- Organisasjonen ble grunnlagt av Tore W. Tvedt den 31. desember 1998.
- Ledes av Thorgrim O. Bredesen.
- Vigrid baserer sin ideologi på Adolf Hitlers nasjonalsosialisme.
- De skjuler seg bak den gammelnorske religionen, norrøn mytologi.
- Vigrid benekter Holocaust og mener at jødene bruker dette for innkassere økonomisk og politisk støtte.

Norsk Tippings grasrotandel

Vil du støtte SOS Rasisme uten å betale noe selv? Dersom du tipper hos Norsk Tipping, kan du støtte SOS Rasisme gjennom grasrotandelen.

Slik gjør du:

Via Norsk-tipping.no:

Logg deg inn med kort og kortleser og velg Min side, deretter Grasrotandelen. Her kan du søke opp den mottakeren du ønsker å støtte og enkelt knytte deg til.

Via Norsk Tipping Mobilspill:

Last ned den siste versjonen av Norsk Tipping Mobilspill – dette gjør du under Min Side, deretter trykker du Oppdater. Deretter kan du søke opp den mottakeren du ønsker å støtte og knytte deg til direkte fra Norsk Tipping Mobilspill.

Via SMS:

Send kodeord GRASROTANDELEN <organisasjonsnummer> til 2020(Tjenesten er gratis). Eks GRASROTANDELEN 123456789. Organisasjonsnummer til laget ditt finner du på grasrotandelen.no eller norsk-tipping.no

Via kommisjonær:

Søk opp den mottakeren du ønsker å støtte på grasrotandelen.no/ norsk-tipping.no – skriv deretter ut strekkoden og ta den med til kommisjonæren. Alternativt kan kommisjonæren søke opp mottakeren for deg på terminalen.

Lykke til!

NB! For lag som vil registrere seg som mottakere av Grasrotandelen, kommer vi til å lage en kokebok som vi legger ut på http://sos-rasisme.no/grasrot

GRASROTANDELEN

LØRENSKOG SOS RASISME

Organisasjonsnummer: 984088167

32774984088167

GRASROTANDELEN

HAUGESUND SOS RASISME

Organisasjonsnummer: 985710511

32774985710511

Aktivistportrettet

1. Navn, alder, lokallag?

Guro Aino Kasin Antonsen, 23 år , Alta SOS Rasisme.

2. Hva gjør du om dagen?

Jeg går på siste året på Sosialt arbeid ved Høgskolen i Finnmark.

3. Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?

Jeg var med å starte opp lokallaget her i Alta for rundt tre år siden da det hadde skjedd en del stygge episoder her, blant annet var det en familie som ble angrepet i hjemmet sitt med balltre og det viste seg at det var rasistisk motivert.

4. Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?

Fordi jeg synes det er en viktig sak og jeg har lært mye av det. Jeg har fått mange nye bekjentskaper som beriker min hverdag på mange måter, mennesker som har levd et helt annet liv enn det jeg har, og som har lært meg mye. Dessuten har engasjementet i SOS Rasisme ført til at jeg må ha satt meg litt inn i innvandringspolitikk i forbindelse med aksjoner/ media.

5. Hva gjør lokallaget i Alta og hvilke planer har dere fremover?

Vi markerer «Bål for Benjamin», Krystallnatta, 17. mai for alle, Kvinnedagen, holder stand for å verve medlemmer og hvis det er noe som skjer, for eksempel når de 13 punktene om ny asylpolitikk kom. Da hadde vi stand hvor blant annet nyankomne flyktninger fra Bhutan stilte opp og møtte befolkningen. Vi har også vært med på en del andre markeringer fordi vi er del av Sisa kultursenter som er en kjemperessurs og huser nesten alle organisasjoner i Alta. I tillegg har vi også samarbeidet med Flyktningkontoret.

6. Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?

Først og fremst, de faste markeringene. Det som kanskje kan oppleves som utfordring på små steder slik som Alta, er å skape engasjement. I den forbindelse har vi vært nødt å skape et bedre samhold i styret og verve flere aktive medlemmer. Det har vært et kjempeflott tiltak og ha sosiale aktiviteter som for eksempel isfiske eller bål og grilling ved sjøen hvor alle kan ta med seg venner og bekjente. Det er også stort oppmøte når vi arrangerer kafeer på Sisa i helgene, som bidrar til at folk møtes på tvers av kulturer.

• Asylsøkerbarn får ikke barnehageplass
1.august 2009 trer den nye barnehageloven i kraft, den lovfester rett på barnehagetilbud til alle barn i Norge, bortsett fra barn som bor i asylmottak, skrev Adressa 19.januar. Ifølge Marianne Borgen i Redd Barna bor det i dag 1.500 barn i førskolealder på asylmottak. - Vi vurderer å se på den problemstillingen nå. Barn av asylsøkere har rett til skolegang, og det er mange gode grunner til at dette også skal gjelde barnehage, sa kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell.

• Ble holdt tilbake på flyplassen
En nederlandsk kvinne ble holdt tilbake i fire timer på Værnes, skrev NRK 26.januar. SOS Rasisme var tilstede på flyplassen og støtter kvinnen som mente at episoden var rasistisk motivert. Ifølge Hallgeir Bjørvik, avdelingssjef i Tollregion Midt-Norge, er det tilfeldig hvem som blir stanset i tollkontroll, men han innrømte at det likevel er sjeldent at en kontroll varer i fire timer. - De må gjerne si at det er tilfeldig, men det tror ikke vi. Tollvesenet bør offentliggjøre en statistikk på hvor mange som er mørkhudet av de som blir stoppet, sa Kenneth Fuglemsmo i SOS Rasisme til NRK.

• NAV trakk tilbake barnetrygd
Da Karl Freddy Sukuvara og hans kone fikk en sønn i september 2008 søkte de NAV om barnetrygd og engangsstønad, søknaden ble innvilget. En uke senere ble innvilgelsen trukket tilbake. Det ble begrunnet med at moren er fra Russland og barnet følger moren, til tross for at barnet har norsk far, er født i Norge og har norsk pass, meldte Finnmarken.

• Ville dømme politimann for vold mot asylsøker
Politimannen som skal ha utsatt en asylsøker på Trandum utlendingsinternat for vold og utskjelling i oktober i fjor ble anmeldt til Spesialenheten for politisaker. Spesialenheten ville dømme politimannen som nektet å vedta og la seg avhøre, ifølge VG.
Ifølge siktelsen skal han «ha sagt stygge ting til fornærmede» som for eksempel «Du er en liten ting», «Du har ikke hjerne» og «Jeg kan ta håndjern på hendene dine, på beina dine, og hvis du skulle dø er det ingen som skal spørre meg.», skrev VG 6.februar.

Erik Schjenken har laget bok. Vi har lest den.

Bare piss?

«Jeg har opplevd mye i jobben min, både her hjemme og i utlandet. Jeg har blitt truet med skytevåpen, kniv og sprøyter. Jeg har blitt spyttet på og slått. Jeg har blitt blødd på, spydd ned, pisset ned og tilsølt av avføring mange ganger. Jeg har vært i to krigssoner og har opplevd rakettangrep og artilleriangrep.»

• Erik Schjenken
• Jeg er ingen rasist – ambulansesjåførens historie
• Aschehoug

På denne måten starter Erik Schjenkens bok. Fra første linje vil han desperat overbevise leserne om at han egentlig bare er en hardtarbeidende ambulansesjåfør, som har opplevd det meste – og som fortjener vår sympati. Medieofferet Schjenken bruker 150 sider til å skrike ut at han ikke er noen rasist og at det som skjedde i Sofienbergparken august 2007 bare var en feilvurdering. Han forteller oss i detalj om jobben sin. Kommer med mange eksempler på oppdrag han har hatt. Alt for å understreke at han er en grei kar som behandler alle likt. Han er veldig opptatt av akkurat dette; uansett status i samfunnet så skal alle få samme behandling. Han forteller oss at han ved en anledning skulle hente Jens Chr. Hauge og endte opp med å ta han i hånden og takke han for innsatsen under krigen. Han forteller oss at han er opptatt av krigshistorie, Max Manus og Gunnar «Kjakan» Sønsteby.

For å være ærlig får jeg problemer allerede etter å ha lest forordet med troverdigheten i det Schjenken skriver. Jeg tror på ingen måte at det å jobbe i helsevesenets førstelinjetjeneste er en enkel jobb. Piss, dritt, spy og blod er for mange daglig kost. Og det er derfor jeg finner det vanskelig å tro på Schjenken når han flerfoldige ganger gjentar at den eneste grunnen til at Ali Farah ikke ble tatt med i ambulansen var fordi han, og kollegaen Espen Smith, mente Ali tisset med vilje. Forfatteren trekker aldri i tvil at Ali faktisk var skadet og at begge sjåførene var enig om at han skulle kjøres til Legevakten. Men det var altså før urineringen. Etter det vet vi alle «at toget hadde gått for Ali».

Hodeskader og vannlating

Dagen er 6.august og Schjenken er tilbake på jobb etter to ukers ferie. Det første oppdraget han får er å hente en eldre mann som har falt og slått seg i hodet. Han har blod i ansiktet, er omtåket og har ufrivillig vannlating. Sjåførene utfører en såkalt «Glasgow Coma Score»; et system for å vurdere bevissthetsnivået hos en pasient. Mannen kjøres til legevakten. Schjenken må etter endt oppdrag vaske ambulansen ren for både urin og avføring. Om dette skriver han: «Jeg er meget følsom for lukter og har ofte brukket meg ute på oppdrag».

Jeg stusser kraftig når jeg leser dette – fordi Schjenken gjennom å beskrive oppdraget med den eldre mannen bekrefter at han kjenner til at det kan være en sammenheng mellom hodeskade og ufrivillig vannlating. Kunnskap om en slik sammenheng har han nemlig ved flere anledninger i Ali-saken avvist. Sist i forbindelse med utgivelsen av denne boken. Da stilte han opp på nettmøte på dagbladet.no og ble spurt om akkurat dette og han svarer; «Du har helt rett i at dette symptomet var helt ukjent for meg.» Lyver Schjenken for oss? Riktignok tisset den eldre mannen rett i buksa – mens Ali ble dradd opp fra bakken og sto og tisset på bakken så det sprutet opp på benet til Smith. Men er det troverdig at en mann som har jobbet i ambulansetjenesten i mange år ikke har vært vitne til flere former for ufrivillig vannlating?

Ambulansesjåførens tunnelsyn

Schjenken beskriver også detaljert selve oppkallet til Sofienbergparken. Og forteller at stedet har et frynsete rykte. Før de stoppet ambulansen så observerte han Ali og tenker at han er ruset på GHB. Det er mange mennesker rundt den blodige mannen på bakken; mange som vil gi informasjon, mange som roper i munnen på hverandre. Schjenken skal etter eget sigende ha fått tunnelsyn på pasienten. En av de få opplysningene som slipper inn er at Ali har et lite barn; siden Schjenken i utgangspunktet mistenker rus – tenker han automatisk på å kontakte barnevernet. Alt dette før Ali i det hele tatt er undersøkt. Etter å ha utelukket rus blir Ali sjekket for tegn på alvorlige hodeskader. Akkurat som på den eldre mannen tidligere på dagen. Heller ikke han hadde tegn på alvorlige hodeskader; men kunne ikke redegjøre for seg og hadde tisset i buksen. Slik Schjenken selv beskriver disse to tilfellene – ligner de svært på hverandre. Er dette viktig ? Ja, fordi dette ikke helt harmonerer med forfatterens grunntanke; jeg behandler alle likt!!

Schjenken tar selv opp kritikken om at de burde ha lyttet til de som var i parken. Men han spør leserne hvem han – og Smith – skulle ha hørt på. Det var jo så mange som ville fortelle. «Samboeren kanskje, men hvordan kunne vi vite at hun var det ? Vi kjente jo ikke henne.»

Jeg finner det tvilsomt at to erfarne ambulansesjåfører som kommer til en pasient som ikke selv kan gjøre rede for seg – ikke finner det nødvendig å be om opplysninger fra de som har vært vitne til det som skjedde. Tidligere i boken har forfatteren selv fortalt om den brede erfaringen han har – og det blir for meg underlig at han ikke skjærer gjennom og ber folk holde kjeft. Han har altså fått med seg at Alis samboer er tilstede og det fremstår som svært lite troverdig at selv ikke hun ble spurt.

Så blir stemningen i parken amper…

Sleivspark og konspirasjonsteorier

Resten av boken forteller i detalj om hva som skjedde med Schjenken senere.

Ros til de som støttet han – hard kritikk til alle som stilte seg kritisk. Han forsøker seg også på en balansegang når det gjelder Ali og Kohinoor; et sted sier han at også disse var ofre, mens han på et annet sted skriver at han syntes det var merkelig at Kohinoor sprang fra medieredaksjon til medieredaksjon mens Ali lå i koma. Disse sleivsparkene kunne Schjenken ha spart seg for.

Ingen ord om kollega Smith

Det er mange aktører som blir navngitt i denne boken; arbeidsgivere, tillitsvalgte, politikere – men han skriver nesten ikke et eneste ord om mannen som var med ham i ambulansen denne dagen; Espen Smith. Ikke noe om hvordan disse to snakket seg imellom da denne saken nådde mediene, ikke noe om hvordan de håndterte stresset, ikke noe om hvordan Smith så på hele saken. Og selvsagt heller ikke noe om Smiths fortid som en øldrikkende kamerat av gutta i nazigruppa Boot Boys.

Det lanseres også en konspirasjonsteori; at det var usynlige krefter som krevde at denne saken fikk konsekvenser. Noen som ønsket å profitere. Noen som bare brukte saken for å sette rasisme på dagsorden.

«Hensikten med denne boken er å renvaske meg» skriver Schjenken i forordet.

Men etter å ha lest denne boken sitter jeg fortsatt igjen uten svar på spørsmålet om hvorfor Ali ikke ble tatt med. Bare piss? Tror ikke det.

Anne Elisabeth Hansen

• Svensk politi kom med rasistuttalelser I desember 2008 spanet svensk politi på en gruppe ungdommer. - Har du kamera? spør en politimann en annen. - Ja, han blir filmad hela tiden. Lilla jävla apejävel, skrev VG 5.februar. Politiet hadde rykket ut etter at stengningen av en moské i Rosengård utløste opptøyer, i begynnelsen av februar startet rettssaken mot en 21-åring som ble tiltalt for voldsom oppførsel. Videoen som ble tatt av politiet og som ble brukt som bevismaterialet mot 21-åringen resulterte 4.februar i at politiet selv ble anmeldt tilden svenske spesialenheten for politisaker, på videoen kunne man høre flere rasistiske bemerkelser fra politifolkene.

• Politimann kalte kollega «stasjonshore» En politimann knyttet til politistasjonen Kalmar i Sør-Sverige ringte til stasjonen og spurte etter en underordnet kollega som han kalte «stasjonshora», skrev Aftenposten 16.februar. Saken skapte sterke reaksjoner internt i politiet og saken ble etterforsket av det svenske SEFO mens politimannen ble fratatt lederansvaret mens granskningen pågikk. 15. februar skrev Sydsvenska Dagbladet om en transseksuell som begikk selvmord ved å kaste seg ut fra en balkong i Malmö. Politiet skal i sin gjennomgang av saken på morgenmøtet to dager senere ha hånet transseksuelle og avsluttet gjennomgangen med «Det var en morsom og annerledes sak». Omtrent på samme tid ble det kjent at politiet i Malmö brukte fiktive navn som «Neger Niggersson» på et internkurs på storskjerm.

• - Arne Johannesen er diskriminerende Studentlederen Bushra Ishaq reagerte kraftig på Arne Johannessens meninger om hijab i politiet: - Den motstanden som han har mobilisert mot politi-hijab, tyder på en skepsis til og med diskriminering av muslimer i politiet. Hun mente at den pakistanske politikvinnen Sughara Khan sin hijab-motstand ikke er representativ for muslimske kvinner eller islamsk teologi. Blant annet viste hun til uttalelser fra politioverbetjenten om at hijabkledde kvinner vil nekte å håndhilse eller ta på menn.

Førsteinntrykket er ikke alltid det man sitter igjen med

Da jeg kom til Norge i august i fjor, trodde jeg at jeg var omringet av en dødelig stillhet som jeg ikke var vant med i Etiopia.

Jeg var ikke sikker på hvor lenge jeg kunne klare å overleve på minnene om livlig samkvem ikke bare med vennene mine hjemme, men også med nær sagt alle rundt meg – både de man satt på kafé med eller delte taxi med. Beskrivelsen den norske professoren min hadde gitt av hjemlandet sitt, gav gjenlyd i ørene mine og overvant grensene tida setter. Han satte opp et surt ansikt og rynka panna for å vise fram uttrykket en nordmann setter opp dersom en forsøker å innlede en samtale med han eller henne dersom en våger å forsøke og starte en samtale med en person som en ikke hadde noe til felles med bortsett fra at en tilfeldigvis satt på samme benk.

I noe som virka til være en nostalgisk innrømmelse av at han hadde bodd i Etiopia, krydra ofte denne foreleseren timene sine med historier om gjestfriheten og den medmenneskelige varmen som som han opplevde, trass i deres lave levestandard. «På vei med bussen fra Awasa (omtrent 260 kilometer sør for hovedstaden Addis Abeba), kunne jeg være sikker på at innen vi var i Meki (etter rundt 100 kilometer med bussen), så vil personen som jeg delte sete med, tilby seg å betale lunsjen min i Ziway», kunne han ofte referere til, og jeg kan bekrefte at det ofte er sånn.

Strikkepinner og bøker

Ved første blikk hadde jeg inntrykket av at ingen syntes det var interessant å bli kjent med andre på t-banen i Oslo, ihvertfall ikke om det gikk på bekostning av å lese i boka eller avisa si. Samme hva slags alder folk var i, ville de heller fortape seg i iPoden sin eller strikketøyet sitt heller enn å legge merke til menneskene rundt seg. «Strikkepinnene», tenkte jeg, «er mer effektive til å holde folk unna seg enn de er til å produsere skjerf og gensere».

Jeg spurte noen om hvorfor de dreiv på med håndarbeid. «Det er bare en hobby», svarte de. Frustrasjonen min økte også på grunn av han jeg delte rom med – en nordmann – aldri oppførte seg slik at han kunne avkrefte fordommene mine mot nordmenns skepsis mot ukjente, og særlig ovenfor en med min hudfarge. Første gang vi møttes, sa han bare «Hei, vær forsiktig med baderommet!» til meg – og det på soldatmanér.

Men uansett hvor avvisende omgivelsene syntes å være, måtte jeg med eller mot min vilje finne meg til rette i dette samfunnet og bryte stillheten. Ei brosjyre jeg fikk fra Høgskolen i Oslo inneholdt tips for nykommere i Norge. De anbefaler å ta initiativet til å kommunisere med ellers så reserverte nordmenn. Til denne dag har jeg alltid hadde dette tipset med meg (i hodet, altså, ikke den lille brosjyren) for å åpne mennesker, og det har fungert i 99 av hundre tilfeller. Gjennom å gjøre dette, har jeg truffet nordmen som – dersom jeg hadde gått meg vill i byen – ikke bare har vist meg på riktig vei, men også fulgt meg helt dit hvor jeg skal. Det var også enda lettere med andre nordmenn på gangen hvor jeg bor – der trengte jeg ikke en gang ta initiativet selv. De har omfavna meg med all min annerledeshet og oppfordra meg til å la stemmen min bli hørt på kjøkkenet vi deler. Gjennom dette har jeg også tenkt at jeg skulle prøve det i andre fora. Denne teksten kan også regnes som det første skrittet i den prosessen.

Hva kan vi si om oss sjøl?

For å være helt ærlig, opplever jeg stadig en større og større følelse av at i Norge så dømmer en folk etter hva de har å bidra med i stedet for hvilken hudfarge de har. Sjøl om det av og til koster en del innsats å få folk til å forstå at ikke alle afrikanere er slik media forsøker å framstille oss, så har jeg opplevd et stort ønske fra nordmenns side om å synkronisere den informasjonen de har fra media med informasjon de sjøl kan skaffe seg gjennom å bli kjent. Både i klasserom og på kjøkkenfester har det blitt vist fram en stor appetitt på å finne ut av hva vi afrikanere har å si om oss sjøl.

Likevel vil jeg på ingen måte undervurdere vanskelighetene jeg har som afrikaner og særlig som etiopier med å gi et korrekt bilde av det stedet jeg kaller hjemme. Mange mennesker ser ut til å ha en bakgrunn hvor det har blitt bygd opp en tykk mur av grusomme forestillinger om krig, sult og ikke minst fattigdom. For alt jeg veit, kan dette bildet ha blitt skapt i mangel av andre, mer positive bilder som ikke har noen nyhetsverdi siden de ikke er grusomme. Så det er ikke rettferdig å skylde på publikum for det – tross alt viser en undersøkelse at briter født etter 1985 assosierer Etiopia først og fremst med sultkatastrofen i 1985, og ikke en gang med de mindre omfattende sultkatastrofene som har kommet etterpå. Det er ikke mitt fokus i skrivende stund, men den rike delen av verden trenger å undersøke mer om menneskene i andre deler av verden for å avdekke mer menneskelige egenskaper enn de stereotypiske oppfatningene som fins i dag.

Verken avvist eller omfavna

Personlig føler jeg meg ikke avvist. Men heller ikke føler jeg meg fullt og helt omfavna. Jeg lever fortsatt med en situasjon hvor folk oftere foretrekker å sitte sammen med folk med samme hudfarge enn å sitte sammen med mennesker med en annen hudfarge. Likevel kommer jeg i kontakt med mange andre som ser på meg som et hvilket som helst menneske i slike sammenhenger.

Et sted i Europa fikk en venn av meg beskjed av en forbipasserende om at han ikke hørte til der. Så klart visste han at han ikke hørte til der, og han svarte at han hørte til Gud. «Nei», svarte europeeren, «se hvor kjekk jeg er og jeg er Gud for deg. Og du hører ikke til meg». Jeg forventer ikke at noen nordmann er så irrasjonell og jeg har heller ennå ikke møtt noen nordmenn som er sånn til nå.

Men jeg nyter livet med de som forstår at det ikke er forskjell på folk på basis av hudfarge. Heldigvis er det ikke reint få som forstår dette. Det føles også godt å være i et land som stort sett lever opp til internasjonale etiske standarder og menneskerettigheter.

Men én ting har ikke endra seg i måten min å kommunisere med nordmenn på – jeg må fortsatt ta initiativet, og det kan være tøft å gjøre.

Av Zewge A. Assefa

Ønsker ulike rettigheter for vestlige og ikke-vestlige innvandrere

FrPs Per Sandberg uttalte i midten av mars at FrP ønsker å innføre økonomiske sanksjoner mot ikke-vestlige innvandrere, i tilfeller hvor man sender sine barn til opprinnelseslandet i forskjellige sammenhenger. Det meldte Aftenposten.

- Vi foreslår å innføre økonomiske sanksjoner, slik som å fjerne kontantstøtten og barnetrygden til disse gruppene, sa Sandberg.

TV2 felt i Pressens Faglige Utvalg

24.februar behandlet Pressens faglige utvalg (PFU) de mye omtalte jødemonologene til Otto Jespersen på TV2 programmet Torsdagsklubben, skrev Dagbladet. PFUs konklusjon var at TV2 brøt god presseskikk da de sendte monologene. Beskrivelsen av jødene i monologen lå så tett opp til den formen som historisk sett har blitt benyttet for å legitimere jødeutryddelsen, at PFU mente TV2 burde ha grepet inn og hindret at de formuleringene ble brukt, skrev Dagbladet.

Jagland advarer

Europarådet mente at det er undertoner av rasisme i norsk offentlig debatt, det er noe stortingspresident Thorbjørn Jagland vil ha større fokus på, meldte NRK. - Sånn er det veldig ofte når det gjelder innvandringsspørsmål her i landet.

Man buser ut med raske og sterke kommentarer og det blir sterke konflikter med store motsetninger. Jeg synes politikere altfor ofte bidrar til det i stedet for å prøve å føre en form for dialog og en reflekterende diskusjon, sa Jagland til NRK P2.

- Dra heller til Holmlia

FrP ville sende en delegasjon til den svenske byen Malmö for å se på de innvandringspolitiske utfordringene der.

- Jeg skjønner at ordføreren blir lei av å ta imot delegasjoner som besøker Malmö for å henge ut byen etterpå, sa byrådsleder i Oslo, Erling Lae til Aftenposten.

Han ville heller ta imot en FrP delegasjon i Oslo og vise dem hvordan integrering fungerer i praksis. Spesielt reagerte byrådslederen på FrPs Per-Willy Amundsens utspill i Aftenposten 25.februar om at Oslo vil ha et flertall av ikke-vestlige innvandrere i 2029.

- Jeg er ikke sjarmert av en politisk taktikk som går ut på å bygge seg opp på de mange fordommer mot de få. Oslo er en internasjonal by og det er hovedstadens styrke. Vi tar imot alle, også Amundsen fra Harstad. Vi har integreringsproblemer, men det er unntak, sa Erling Lae til Aftenposten.

I FLØYELSTJERNESTUND

Først løfter kloden på den skyblå hatten.
Så: Månen, der poeten i oss står.
Og vi kan ane milliarder år.
De svartner mot oss..tretten komma atten..

Ja, her er underlig. I sær om natten.
Når stjerner slipper ned sitt lange hår.
De fremmede står stille og forstår:
Terranere! I ro på sovematten

de fleste, ennå, men hva vil de her?
Vi har hørt lyder, gny, sett grå strukturer
i horisonten. Røk, larm, prosesjoner.

Må vi forlate alt? Vi var så nær.
Det gjensto bare å, med bronselurer,
erklære *Jordens Erogene Soner.*

Ola Bog

Stavanger SOS Rasisme

Dette laget har nylig mistet noen av sine aktive medlemmer og har derfor ikke hatt så stor aktivitet i det siste, men de ser lyst på fremtiden og ønsker å få holde en appell i anledning markeringen av den internasjonale arbeidernes dag 1. mai og planlegger et lite arrangement 17. mai. Planen er også å få vervet nye medlemmer og å skaffe flere aktive til laget.

Antirasistisk Ungdom av Fredrikstad SOS Rasisme

Aktivister fra Antirasistisk Ungdom deltok på Lokallagskonferansen i Lillehammer som gikk av stabelen i februar i år. De deltok også på den internasjonale kvinnedagen, 8. mars, med banner og håndplakater. Videre har de vervet en god del nye medlemmer og har takket være det fått en stor vekst i aktivister i lokallaget.

Videre har de planer om å sende aktivister til LLK som til høsten blir avholdt i Bergen og har store planer om å arrangere en antirasistisk konsert i Fredrikstad.

Kjenn Skolelag av SOS Rasisme

Dette er et ganske nytt lag og har ikke hatt så god tid til å gjøre ting enda. Men det skranter ikke på planer framover som blant annet innebærer film- og foredragkveld, antirasistisk tur til Mønevann med grilling, antirasistisk undervisning og overnatting på hytte. Noen av aktivistene herfra skal også delta på 17. mai for alle-markeringen i Oslo.

Triztán Vindtorn er død

En av de mest karakteristiske figurene i bybildet i Drammen, lyrikeren Triztán Vindtorn, gikk bort 4.mars, 66 år gammel. Vindtorn var Norges største surrealistiske dikter og en sterk stemme der andre forstummet.

Vindtorn ble født Kjell Erik Larsen i Drammen 31.juli 1942. Senere skulle han endre navn, først til Kjell Erik Vindtorn og så til Triztán Gyldenløwe Vindtorn fra 1999. Gjennom hele sitt liv var han en sterk politisk stemme som våget å ta egne standpunkt, både i forhold til norsk medlemskap i EU og i kampen mot rasisme.

Vindtorn skilte seg selv på mange måter ut, både gjennom sine egensydde og fargerike klær og sin væremåte. Han var ikke redd for å ta kontakt med ukjente, og ga seg gjerne inn i en diskusjon på stampuben Dickens i hjembyen Drammen, samme hva temaet skulle være. På denne måten var han et forbilde som gikk mot strømmen der andre ikke våget.

Triztán Vindtorn var medlem i SOS Rasisme. Medlemskapet hans og også hans bidrag for å gjøre verden mer rettferdig var noe vi i SOS Rasisme satte stor pris på. Vi lyser fred over Triztán Vindtorns minne.

Jan Erik Skretteberg, Regionsansvarlig

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

- **Et medlemsskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.**
- **Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.**

☐ Jeg vil bli aktiv!
☐ Jeg vil bli medlem!

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. / Sted: _____

Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: **www.sos-rasisme.no/blimedlem**

SOS RASISME
Adressaten betaler for sending i Norge
Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

1		7				6		
8		2		3		4	5	
			6	1	4			
	2		1				6	
	3	6	9		8	1	4	
	5				7		2	
			2	7	3			
	7	9		5		2		6
		5				7		4

Lett

		9	1		8		4	
	4		6		5	7		8
							1	
8			3				7	
1		5	7		2	4		9
	9				1			2
	6							
9		3	8		4		2	
	5		2		6	1		

Vanskelig

Generert med Gnome Sudoku.

___stk Hettegenser **kr 192,-**
herav ___ S ___M ___L ___XL
___stk Strykemerke til klær **25,-**

___stk Nøkkelbånd **kr 25,-**

___stk Lightere **kr 10,-**

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Knus Nazismen» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Ikkje mobb kameraten min» (jakkemerke) *på nynorsk!* **kr 15,-**
___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) *på bokmål* **kr 15,-**

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internettsiden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/ sted: _____

Underskrift: _____

Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
Tlf: 52 71 21 75
Faks: 52 71 21 62
Epost: ou@sos-rasisme.no

Materiell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
Privatpersoner må forhåndsbetale materiellet.
Portoutgifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.
Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» **kr 4,-**
herav ___gul ___svart ___rød
___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) **kr 15,-**
___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr **15,-**

___stk T-skjorte «Knus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) **kr 90,-**
herav ___ L/XL ___ XL/XXL
___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» **kr 90,-**
herav ___ 14/16 ___ S/M ___ M/L ___ L/XL

AntirasisteN
SOS Rasismes medlemsavis
Opplag: 35 000
Trykk: Prinfo Dialecta

issn: 1501-6048
e-post: antirasisten@sos-rasisme.no
giro: 7874.05.34725

Arbeidsutvalget AU
PB 7073 St. Olavs plass
0130 OSLO
epost: au@sos-rasisme.no
tlf: 23 35 32 00
faks: 23 35 32 01

Økonomiutvalget ØU
pb 297
5501 Haugesund
epost: ou@sos-rasisme.no
tlf: 52 71 21 75
faks: 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonsjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Kulturredaktør: Kristian Ulyses Andaur
Lokalstoffredaktør: Iselin Knudsen Sæterdal

Redaksjonen:
Hanne Höglind
Ola Bog
Anne Elisabeth Hansen
Majda Billa
Maral Houshmand
Anders Eckermann Eikeland
Sara Marie Skaug Bjørkly

Neste leveringsfrist: 1. august 2009